

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Ekstraordinært møde

Torsdag den 17. juni 1999 kl. 19.45

Indholdsfortegnelse:

Forslag om, at tre dagsordenspunkter blev behandlet under eet

- 310/99** Forslag til beslutning (stillet af Johannes Nymark, A, Jens Johansen, F, Louise Frevert, O og A. Benhaddou, D) om, at der meddeles dispensation fra lokalplan nr. 72 ("Westend-karreerne") til indretning af et Rådgivningscenter for stofafhængige på 1.sal til 4. sal i forhuset mod Vesterbrogade på ejendommen Vesterbrogade 67/Westend 2-4
- 311/99** Forslag til beslutning (stillet af Ole Hentzen, C, Tine Peters, V, Søren Pind, V, Martin Geertsen, V, Mikkel Warming, Ø, Preben Poulsen, Ø, og Jens Kjær Christensen, Ø) om, at Rådgivningscenter (Vest) for stofafhængige placeres i ejendommen Vigerslev Allé 1A, så snart lokalerne frigøres
- 285/99** Kapitalbevilling vedrørende indgåelse af lejemål i Vesterbrogade 67 til indretning af Rådgivningscenter for stofafhængige

I henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 8, stk. 2, var Borgerrepræsentationen indkaldt til ekstraordinært møde torsdag den 17. juni 1999 umiddelbart efter afslutningen af Borgerrepræsentationens møde den 16./17. juni 1999.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det ekstraordinære møde er åbnet.

Der er omdelt en dagsorden med 3 punkter, og jeg vil foreslå, at vi behandler alle 3 punkter under ét. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er det godkendt.

Så skal jeg sige, at jeg har modtaget en seddel med 7 underskrifter med henblik på afstemning om sag 311/99. Det vil være sådan, at vi efter forhandlingerne skal tage stilling til afstemningerne, herunder rækkefølgen.

1) 310/99

Forslag til beslutning (stillet af Johannes Nymark, A, Jens Johansen, F, Louise Frevert, O og A. Benhaddou, D) om, at der meddeles dispensation fra lokalplan nr. 72 ("Westend-karreerne") til indretning af et Rådgivningscenter for stofafhængige på 1.sal til 4. sal i forhuset mod Vesterbrogade på ejendommen Vesterbrogade 67/Westend 2-4.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

2) 311/99

Forslag til beslutning (stillet af Ole Hentzen, C, Tine Peters, V, Søren Pind, V, Martin Geertsen, V, Mikkel Warming, Ø, Preben Poulsen, Ø, og Jens Kjær Christensen, Ø) om, at Rådgivningscenter (Vest) for stofafhængige placeres i ejendommen Vigerslev Allé 1A, så snart lokalerne frigøres.

3) 285/99

Kapitalbevilling vedrørende indgåelse af lejemål i Vesterbrogade 67 til indretning af Rådgivningscenter for stofafhængige.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg tror, at alle, som har fulgt denne sag, vil være enige om, at den har været omtumlet, for nu at sige det mildt. Der har været diskussioner i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, der har været diskussioner i Bygge- og Teknikudvalget, og der har været diskussioner, skulle jeg hilse og sige, blandt mangan en borgerrepræsentant herom.

Vi står over for en sag om placering af et narko/afvænningscenter. Det er klart, at den umiddelbare indstilling om at pege på området i Westend, Vesterbrogade 67, har vakt en vis opsigt i kvarteret. Jeg synes, det er nødvendigt at betone ved starten af denne debat, at det, der har skabt diskussionen, er ikke – det er ikke – om der skulle laves en behandlingsinstitution. Det, der er diskussionen, er, hvor denne behandlingsinstitution skal ligge.

I Bygge- og Teknikudvalget har vi drøftet situationen, og det har vi, fordi det er således, at der ifølge lokalplanen skal gives en dispensation i forhold til at indrette en institution i Vesterbrogade 67. Efter min opfattelse er der en række forhold, der taler imod at placere institutionen her.

For det første vil det være sådan, at kommunen handler mod sin egen lokalplan og sine egne boligpolitiske målsætninger ved som lejer at medvirke til en fortsat erhvervsmæssig benyttelse også af 3. og 4. sal.

Dernæst kan man med føje argumentere for, at det ikke er nødvendigt at placere sig så eksklusivt, som man har gjort, til knap 1 mill. kr. om året i Vesterbrogade.

Det er jo sådan, at en anden placering har været til diskussion. Denne placering kom egentlig først rigtig op i debatten, da dispensationen skulle drøftes i Bygge- og Teknikudvalget. Det gjorde den, fordi det var Bygge- og Teknikudvalget bekendt, at vores parkeringsfolk skulle flyttes fra adressen Vigerslev Allé. Dermed blev et stort areal til rådighed for andre formål.

Det har selvfølgelig spillet en rolle for mange medlemmer i denne sal, og det er igen, jeg betoner, det er netop ikke spørgsmålet, om der skal gives behandling, men hvor der skal gives behandling. Her er et sted, det er stationsnært, der er ikke nogen beboere, som umiddelbart bliver berørt, og samtidig er det kommunens egen ejendom.

Jeg har i dag fra Økonomiforvaltningen modtaget et notat, der belyser, at den kapitaliserede værdi af huslejen på Vesterbrogade 67 vil være knap 15 mill. kr., hvorimod huslejen på Vigerslev Allé 1 vil være gratis. Vel skal der så bruges 5-6 mill. kr. på at sætte lokalerne i Vigerslev Allé i stand til det pågældende formål, men jeg tror, at alle kan sige sig selv, at en forretning forholdet 14,4 mill. kontra 5-6 mill. kr., ja, der tror jeg, at alle fornuftige mennesker vil vide, hvad man skal gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Så er der spørgsmålet, om Familie- og Arbejdsmarkedet vil finde den pågældende placering på Vigerslev Allé tilfredsstillende. Jeg står her med et notat fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen fra den 10. juni, revideret den 10. juni – jeg kan se, det er skrevet den 7. juni, revideret den 9. juni og revideret igen den 10. juni, man har haft travlt – og om Vigerslev Allé 1 står der følgende:

»Bebyggelsen er principielt velbeliggende til et rådgivningscenter.«

Det er altså heller ikke placeringen på Vigerslev Allé, der er noget galt med. Det får mig til at konkludere, at vi her står i en situation, hvor vi kan gøre Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen glade. Vi kan afhjælpe nogle narkomaners problemer, og vi kan hjælpe de lokale beboere omkring Vesterbrogade, Westend.

Jeg vil godt afslutningsvis kort læse et brev op, som Socialdemokratiet på Vesterbro, 13. kreds, har fremsendt til Den Socialdemokratiske Gruppe på Københavns Rådhus. Jeg skal spare for at læse det hele op, men her skriver Peter Castenholt, som er kredsformand, efter at have påpeget alle de uheldige ting, jeg har påpeget ved Vesterbrogade 67, at der er en anden mulighed, den hedder Vigerslev Allé 1.

Her er tomme lokaler tæt på både bus- og togforbindelser over for Enghave Station. Naboerne er kommunale arbejdspladser og Vestre Fængsel. Adressen er beliggende midt i det distrikt, som centret skal betjene. Løsningen vil være til gavn for alle parter i denne sag.

Jeg kunne sådan set ikke have sagt det bedre selv.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg vil bestemt også meget stærkt beklage processen i hele denne sag.

Jeg vil sådan set også beklage processen, som går forud for, at vi står her i dag, processen op til, hvor den ene adresse efter den anden undersøges i de kommunale forvaltninger, og med mere eller mindre overbevisende argumenter afvises: Selvfølgelig skal vi have mere narkobehandling, selvfølgelig skal vi have bedre narkobehandling, selvfølgelig vil vi gerne have narkomanerne væk fra gaden, men lige her er det ikke så belejligt.

Jeg er sikker på, at det ikke er særlig belejligt ret mange steder. Omvendt må vi sige, at erfaringerne siger, at når først narkobehandlingsstederne er der, så er beboerne oven i købet efterfølgende villige til at skrive under på og stå frem i offentligheden og sige: Ja, vi tog fejl. Der blev ikke tiltrukket narkohandel, der blev ikke fundet flere sprøjter i gaderne, snarere tværtimod. Vores forsikringer blev ikke sagt op, vores indbrudsrate steg ikke, den faldt, som den gør i den øvrige by, osv., osv.

Sådan er jeg også sikker på, det vil ske i denne sag, så jeg er ikke bekymret.

Vi har haft en diskussion i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget om indgangens placering, og i det forslag til beslutning, som er lagt frem, er indgangen flyttet fra Westend til Vesterbrogade, fordi mange mente, at det var bedre at få det ud der, hvor der var mere lys og luft, og der hvor der var lidt mere trafik. Det synes jeg er en udmærket ændring, som er sket på baggrund af henvendelser, som er kommet, og bekymring hos beboerne. Der er også sket en aflukning af gårdrummet; det skal ikke være til benyttelse.

Så vil jeg gerne sige til økonomien, som Søren Pind hæfter sig ved, at da Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen skrev det brev, som Søren Pind læste op, om, at Vigerslev Allé er et velegnet sted, og det var udmærket, så skete der det, at man ganske kort tid efter fandt ud

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

af, at desværre var bygningen ikke til disposition for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen til det formål, der var spurgt til, fordi der var noget administration af p-vagtordningen, som skulle flyttes ind, og som blev placeret på en måde i bygningen, så det ikke var foreneligt med et narkobehandlingscenter.

Det blev ligeledes oplyst på det tidspunkt, at det var til en husleje formedelst 900 kr. pr. m², Vigerslev Allé var til rådighed for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen.

Hvad der er sket nu, siden huslejen er faldet fra 900 kr. pr. m² om året til nul kroner, skal jeg ikke gøre mig klog på, men jeg har også sidst på eftermiddagen set det notat og er også i besiddelse af det notat. Hvis det er muligt at få flyttet huslejudgifterne fra det første bud – jeg ved ikke, om vi skal lave persisk tæppehandel om huslejudgifterne – så vil vi da gerne gå kontrakterne igennem for at finde andre placeringer til billigere husleje.

Søren Pind havde også en bemærkning om, at man kunne sikre et ophør af erhvervsudnyttelsen af 3. og 4. etage. Sådan er jeg ikke sikker på, at planlovgivningen kan tolkes i virkeligheden, Søren Pind. Jeg er ikke sikker på, at Søren Pind kan sikre, at de her erhvervslejemål ikke fortsætter som erhvervslejemål, selv om dette narkorådgivningscenter ikke flytter ind.

Jeg har en anden fortolkning, men Søren Pind må jo komme herop og redegøre for, hvordan han kan sikre, at den nuværende ejer ikke fortsat kan udnytte 3.- og 4.-salen til erhvervslejemål.

Så vil jeg gerne til sidst fremsætte et ændringsforslag, fordi Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen er fortsat optaget af, at Vigerslev Allé er et velegnet sted. Derfor kunne man jo også sige, at vi mangler narkobehandling, vi har været trukket rundt i manegen i en meget lang periode, og begge steder er faktisk egnede, så hvorfor ikke benytte begge steder. Derfor vil jeg gerne aflevere et *ændringsforslag*, der hedder:

»Indstillingen tiltrædes« – altså den indstilling, som er begået af Socialdemokratiet, SF, Dansk Folkeparti og Centrum-Demokraterne – »idet Borgerrepræsentationen pålægger Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen at fremkomme med forslag til anvendelse af faciliteterne på adressen Vigerslev Allé 1 til supplerende behandlingstilbud for stofafhængige, således at de planlagte aktiviteter i rådgivningscentret på Vesterbrogade 67 kan aflastes.

Udgifterne til indretning og drift af tilbuddet på Vigerslev Allé afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens budgetramme.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Louise Frevert (O): Det er jo næsten blevet til en virkelighedens kafka det her. Jeg må indrømme, at der ikke er noget at sige til, at selv om man har siddet i udvalget og har været med i forhandlingerne, så er man blevet forvirret. De, der ikke har været i udvalget, må være endnu mere forvirrede.

Det har været meget svært for os at forstå, hvordan man den ene dag skal være et sted til 900 kr. pr. m², og den næste dag – bum – ud af den blå luft, kan få et sted, som er fuldstændig gratis.

Det her er igen et eksempel på, at forvaltningerne overhovedet ikke kommunikerer sammen. Jeg troede faktisk, det var det, der var meningen med det, at vi havde fået det nye ud-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

valgsstyre, at man havde en mulighed for, at forvaltningerne kunne arbejde på tværs af hinanden. Jeg må indrømme, at jeg er meget, meget skuffet over, at det ikke har kunnet lade sig gøre.

Men man kan jo altid efterrationalisere, og jeg er sikker på, at en sag som denne vil få alvorlige følger netop på grund af, at kommunikationen imellem forvaltningerne har været så dårlig. Det håber jeg, at både forvaltningerne og de tilstedeværende i salen tager til efterretning.

Men til sagen, som jeg synes er meget kompliceret.

Vi ved alle sammen, at det er bedst at være det sted, hvor tingene sker. Men hvis det er dårlige ting, der sker, så har vi jo ikke lyst til at være der. Det er det samme som når der sker noget virkelig forfærdeligt og katastrofalt; så tror man altid kun, at det sker for naboen og ikke for en selv.

Så det er helt klart, at man ikke – det har vi set eksempler på på Forchhammersvej og andre steder – har villet have et center som dette i nærheden af et tætbeboet område eller et aktivt erhvervsområde.

Hvorfor Dansk Folkeparti i første omgang var positivt stemt over for dette forslag, var netop med intentionen om, at i det øjeblik vi er i et nærområde, hvor der er så mange narkomaner, på trods af byfornyelse, på trods af familier, på trods af alle andre forskellige faktorer, så er det stadig væk dér narkomanerne er, som skal i behandling.

Vi er udmærket godt klar over, at det er et center, som skal være bydelsomfattende, som er for hele området rundt omkring, ja, det er vi ganske bevidste om, men stadig væk ville det være i nærområdet.

Der har været forskellige krav, der er blevet stillet i udvalget, om indgangsdøre, forhold på etagerne, og vi har fået tingene belyst. Men stadig væk vil jeg godt lige indskyde, at jeg er meget, meget skuffet over det her forslag, der kom med nul kroner i husleje.

Vi er kun i 1. omgang, og jeg er sikker på, at talelysten kommer til at være meget stor i denne sag, og jeg forventer stadig væk fra de forskellige involverede partier og også fra de pågældende borgmestre, Søren Pind og Winnie Larsen-Jensen, nogle flere argumenter og noget mere saglig debat.

Det kan godt være, at jeg måske ikke kan bidrage med ret meget mere, men jeg kan lytte mig frem til, hvad folk egentlig har at sige om det her. Jeg har fået opringninger, det har I alle sammen fået,

I har fået faxer, I har fået alt muligt andet, om, hvordan det er.

Men så kan jeg fortælle jer én ting: Jeg er faktisk lige i løvens hule, idet jeg er selvstændig, en af de stakkels små selvstændige erhvervsdrivende nede på Vesterbro. Jeg ved rent principielt godt, hvordan der ser ud, jeg har min daglige færden dernede, jeg er der hver eneste dag, jeg kører der frem og tilbage hver eneste dag. Jeg ved godt, hvad der foregår. Jeg er der hver eneste dag.

Derfor ved jeg, at det også kan være en meget, meget stor nødvendighed at have det her center i nærområdet. For vi ved alle sammen godt, at det kan være svært at tage et andet sted hen, hvor tingene foregår, specielt hvis man synes, der er langt, og det ikke er lige rundt om hjørnet.

Så jeg lytter. Lad os se, lad os høre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, og det er der også en lang aften til.

Mikkel Warming (Ø): Dispensationer fra lokalplaner skal man generelt være forsigtig med. Lokalplaner er, om man kan lide indholdet eller ej, det eneste værn, den eneste sikkerhed, borgerne har i forhold til, hvad der skal ske i det område, de bosætter sig i. Derfor har man oplevet herinde, at Enhedslisten oftere end andre partier har stemt imod dispensationer fra lokalplaner.

Denne sag handler ikke, om der skal være rådgivningscenter for stofafhængige på Vesterbro, for det skal der. Vi ønsker det center, vi ønsker den samtænkning af rådgivning og behandling, der lægges op til. Vi synes, det er en fornuftig idé.

Det, der sker, er, at under udvalgsbehandlingen i Bygge- og Teknikudvalget for 14 dage siden dukker det op, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har kig på – borgmesteren var selv inde på det – mange bygninger i det sidste lange stykke tid, mange steder i distrikt Vestre. Bl.a. Vigerslev Alle 1 A, hvor parkeringsfunktionerne nu er. Man har haft kig på Hvide Kødby, hvor Kultur- og Fritidsforvaltningen har administreret, og der har man ikke kunnet få lokaler.

Vigerslev Allé 1 A. Jamen den har vi jo besluttet at forlade, tænker et flertal i Bygge- og Teknikudvalget og udsætter derfor sagen i 14 dage for at undersøge, om den placering, som Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget tidligere har været ude efter, faktisk kan realiseres. Placeringen er velbeliggende, får man at vide i det notat, der også er refereret til, af Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen.

For os, og det er så den sunde fornuft, eller hvad man nu vil kalde det, har vi sagt, at vi har 2 steder, vi kan placere det. Det ene sted er der brok og bøvl, det andet sted er der ikke brok og bøvl. Økonomien viser sig, har det vist sig i dag, at være dobbelt så god, sådan cirka med et slag på tasken, ved at placere det i Vigerslev Allé.

Derfor har vi, en enig gruppe i Enhedslisten, valgt at være med til at fremsætte beslutningsforslag om, at rådgivningscenter for stofafhængige placeres på Vigerslev Allé 1A.

Hellen Hedemann (F): Jeg skal såmænd ikke forlænge diskussionen så meget, for Winnie Larsen-Jensen har på ganske udmærket vis gjort rede for sagsforløbet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Det, jeg synes er mest forstemmende, og jeg synes, det er ganske og aldeles utilstedeligt, er den måde, samarbejdet mangler at fungere på mellem forvaltningerne i denne kommune. Jeg kan faktisk slet ikke forstå, at det kan lade sig gøre, at man ikke taler sammen. Man bor dog, stort set i hvert fald, alle de fineste herinde på Rådhuset. Det må da være muligt at komme fra den ene ende af gangen til den anden.

Først drives vi rundt i manegen af Kultur- og Fritidsforvaltningen, godt nok og selvfølgelig med borgmestrene i spidsen, og bagefter drives vi rundt i manegen af Bygge- og Teknikforvaltningen. Hvad er det dog for noget?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Jeg troede, vi havde sådan en konsensusbeslutning herinde i Borgerrepræsentationen om, at svage eksistenser skulle vi alle sammen hjælpe. Men næh, næh, der er stadig væk ikke nogen, der er interesseret i at have narkomaner i baghaven, hvis man kan sige det på den måde.

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal sige det, for jeg synes, det er så uanstændigt. Jeg må meget appellere om, at forvaltningerne begynder at tale sammen. Der har Bente Møller jo også på en ganske udmærket måde skrevet et brev i går, så jeg kan høre, jeg ikke er den eneste, der synes, at det her er for dårligt.

Nu viser det sig så, når det nu er så heldigt, at Vigerslev Allé er gratis, at så kan vi på den måde tage flere narkomaner i behandling, så det er sådan set at slå to fluer med et smæk, og det kan vi da kun hilse velkommen i SF.

Jeg vil så lige sige, at jeg mener nu, at det må være under forudsætning af, at det er budgetrammen, altså narkobudgetrammen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, for det skal jo ikke være sådan, at det går fra børnene i daginstitutionerne eller de hjemløse. Jeg går stærkt ud fra, at der også menes den ramme, vi har til narkobehandling.

Ole Hentzen (C): Den Konservative Gruppe kan ikke være med til at give de dispensationer, der kræves for, at det pågældende rådgivningscenter kommer ind på Vesterbrogade 67.

Punkt 1: Det er en principiel tilkendegivelse, som jeg mener skal gælde ikke bare i denne sag, men i alle andre sager, hvor kommunen indgår lejemål. Kommunen skal være overordentlig forsigtig med at give dispensationer til sig selv. Man skal ikke gå i spidsen med at bryde – i citationstegn – vores egne vedtagelser, når det passer os selv, og det er det, der er tale om på Vesterbrogade 67.

Her har man formået gennem lokalplan kraftige byfornyelsesinvesteringer, faktisk at gøre dette område næsten narkotikafrit, særdeles beboerattraktivt. Indkøbsgaden på den strækning af Vesterbro fungerer, gårdanlægget er særdeles velbesøgt.

I relation til beboelsen på 3. og 4. sal er jeg sådan set rimelig kold over for, om det er kommunen eller nogle andre, der i givet fald skulle have den dispensation, fordi ejeren, nemlig Danmarks Lærerforening, som kommunen vil indgå den attraktive lejekontrakt med, har erhvervet ret til at benytte den til erhverv, så derom er der ingen tvivl, det er rent moralsk. Hvis det var kommunen, så ville kommunen formentlig, hvis det stod til visse dele af forvaltningen, dispensere for sig selv igen for at kunne vedblive med at benytte den som erhverv, for kommunen har faktisk også nogle lejemål, som er omfattet af sådanne lokalplaner, og så må vi jo se, om kommunen også efterlever at lave dem om til boliger igen.

Det ændringsforslag, som Winnie Larsen-Jensen på Socialdemokratiets vegne indgiver nu, må slå mig med forundring. Jeg har været indbudt til et budgetseminar i Familie- og Arbejdsmarkedsregi, idet vi ikke var med i udvalget. Der var ikke nogen som helst tvivl om, at her skulle man passe på med økonomien i enhver henseende. Man vidste jo, at man havde et hjemløseproblem, som der ikke var budgetmæssig dækning for. Man vidste, man havde en Sundholmsproblematik, man ikke kunne opfylde. Man vidste, man havde en pasningsgaranti, som man måtte fortælle efterhånden var så hul, at ordet sådan set nok skulle findes i en eller anden fremmedordbog. Derudover diskuterede man kraftige stigninger på daginstitutionspri- serne bare for at få tingene til at hænge sammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Og så skal man opleve, at borgmesteren selv fremsætter et forslag, hvori der står: Og i øvrigt mener jeg, at vi også kan tage Vigerslev Allé 1 inden for vores nuværende budget og benytte det som aflastning for Vesterbrogade 67. Jeg må erindre om, at Vesterbrogade 67 altså ikke er etableret endnu. Men nu planlægger man altså allerede inden for det samme budget at overtage Vigerslev Allé 1 til aflastning af det, som man laver på Vesterbrogade 67.

Hvis det ikke er en narresut, så ved jeg ikke, hvad en narresut er, for borgmesteren vil vel ikke tro, at fordi de ansatte på Vesterbrogade trænger til at blive aflastet, så får halvdelen af dem fri og drager ud til Vigerslev Allé, og så tager de resten af deres arbejdstid derude. For man har vel ikke et lejemål i Vigerslev Allé, hvis man ikke også har personale og funktion dertil, og det må jo kræve penge.

Det er at putte blå i øjnene på denne forsamling at sige, at man kan drive 2 institutioner for det samme budget, som man i øjeblikket har én budgetdækning for. Det er udelukkende for at redde ansigt, at man nu prøver at lave sådan noget.

Kan man dog ikke forstå, at vi ikke har noget imod, at der er en rådgivningsfunktion for borgerne på Vesterbro, Vanløse, Valby og Kongens Enghave? Det er det, der står i Familie- og Arbejdsmarkedsbeslutningen. Det er de 4 bydele, der skal have et rådgivningscenter. Det er ikke Vesterbro, der skal have et rådgivningscenter, det er de 4 bydele, der skal have det. Det er det, der står. Det er ikke noget, jeg siger, det er noget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget selv har bestemt.

Hvad kan være mere rigtigt end at lægge det trafikalt imellem disse 4 bydele, og hvad kan være mere trafikalt forkert end at lægge det på Vesterbrogade 67, hvor den eneste mulighed for at komme dertil er ved at spadsere fra Hovedbanen eller tage med busserne? Det ligger skidt, for at sige det mildt.

Derudover ligger det skidt for de beboere, det erhvervsliv, som altså har lidt igennem årtier, indtil kommunen gennem en meget intensiv indsats gennem byfornyelse og lignende fik det gjort til et attraktivt beboelsesområde.

Lad være at bombe det tilbage til fortiden. I vil bitterligt fortryde det.

Lars Rimfalk Jensen (B): For Det Radikale Venstre er der ikke nogen adresser, der er for fine til at have et rådgivningscenter. Vi har behov for i København at have et rådgivningscenter, og det skal placeres de steder, hvor der er behov for det, og vi har længe haft behov for at få placeret et rådgivningscenter i det område, som vi nu snakker om.

København har mange narkomaner, og det nytter ikke noget, at vi prøver på at lukke øjnene og tro på, at de forsvinder, så vi skal gøre noget for dem.

Vi har hørt, at der var ikke nogen problemer på Forchhammersvej. Derfor skal jeg også sige, at principielt synes Det Radikale Venstre, at Vesterbrogade havde været en ganske udmærket løsning.

Derfor vil vi også sige, at det ikke er et spørgsmål om adresser, der nu gør, at vi har ændret opfattelse i denne sag. Vi synes sagtens, at vi kunne have brugt Vesterbrogade. Jeg kan også godt forstå, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har haft problemer. Jeg synes, de har været rundt, det er ikke fra deres side, det er sket. De er så kommet og har fundet et sted, hvor de mener, det skulle placeres, og jeg mener, det har været en ganske udmærket placering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Der sker det, at man skal søge om dispensation for 3. og 4. sal. Havde man ikke skullet gøre det, var denne sag aldrig kommet op. Havde der været plads nok på 1. og 2. sal, så var denne sag aldrig nogen sinde havnet her. Nu skal man huske, at det er en dispensationssag, som udvikler sig fuldstændig anderledes.

Vesterbrogade 67, der hvor den skulle have ligget, er en helt o.k. placering. Vi synes, at det der med, at man havde fundet ud af, at indgangen skulle være der, vi snakker om et rådgivningscenter, der har åbent fra kl. 9 til 16.

Vi synes imidlertid i Det Radikale Venstre, at i og med at der nu skabes mulighed for en fornuftig løsning på Vigerslev Allé og en acceptabel løsning, som Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen rent faktisk også selv havde ønsket, nu viser det sig, at det kan lade sig gøre, så skal vi også kigge på den sag, og så skal vi vælge den løsning, som forvaltningen selv har peget på, som forvaltningen selv har ønsket, som de har ønsket før Vesterbrogade, men som på grund af andre årsager ikke blev den valgte løsning. Det synes jeg ikke, at man skal klandre Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen for.

Derfor vil jeg også sige, at det brev, som Bente Møller har skrevet, blev nævnt af Hellen Hedemann. Det er en katastrofe, at den her er kommet så langt. Vi sad i Bygge- og Teknikudvalget og snakkede om denne sag. Samtidig sad på etagen under os Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og snakkede om samme sag.

Det er utroligt, at vi sidder herinde som politikere, og at vi ikke kan finde ud af at afbryde vores møder og så holde et fællesmøde, hvor vi snakker ud om de ting, så det ikke havner i det her fuldstændig forvirrede foretagende, det nu er blevet. Jeg troede, vi var valgt som politikere for at interessere os for København som helhed og ikke bare for vores lille udvalg. Denne sag er gået fuldstændig galimatias.

Der er mange kvadratmeter på Vigerslev Allé 1. Så derfor, når der bliver stillet et forslag, der hedder, at man skal have både Vesterbrogade og Vigerslev Allé og Vigerslev Allé til aflastning, så må Det Radikale Venstre sige nej. Så synes vi, at det ville være bedre at sige, da der er mange kvadratmeter: Så lad os lave centret derude og lad os allerede nu afsætte nogle kvadratmeter, så det vil være muligt at udvide det center derude.

Det ville være fuldstændig galimatias at bruge 14,4 millioner kroner plus at vi skal bruge 6 mill. kr. på at indrette en aflastning derude. Det vil sige, at så er vi pludselig oppe i et beløb nu på 20 mill. kr. Lad os dog i stedet for finde ud af at afsætte så mange kvadratmeter, så rådgivningscentret kan være der nu, samt at der kan være plads til, at man kan udvide det, hvis det er en succes derude, og man har behov for at udvide det.

Vi stemmer for Vigerslev Allé 1 ud fra økonomiske betragtninger.

Lars Hutter's (L): Jeg tror, det har gjort et stort indtryk på os alle sammen i Borgerrepræsentationen, at vi har oplevet, at forvaltningerne ikke har kunnet arbejde sammen om at finde den helt rigtige løsning i denne sag.

Jeg kan godt forstå, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen er meget skuffet over det, der er foregået. Jeg håber, at Borgerrepræsentationens formand noterer, at den måde, det er foregået på, har skabt usikkerhed om, hvordan og hvorledes vi når frem til en velfunderet og saglig beslutning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Jeg nævner det her, fordi jeg ved jo, og alle Borgerrepræsentationens medlemmer ved, at samtlige borgmestre jo er til stede i Økonomiudvalget, og på en eller anden måde mener jeg, at overborgmesteren og formanden for Økonomiudvalget eller formanden for Borgerrepræsentationen meget hurtigt bør tage denne kritik op og på en eller anden måde sikre over for Borgerrepræsentationen, at det ser vi ikke én eneste gang mere. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Må jeg derefter notere mig, jeg sidder jo ikke i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at der i hvert fald er enighed, så vidt jeg kan forstå, i Borgerrepræsentationen om, at Vigerslev Alle 1 er en god placering. Jeg tænker på, at borgmester Winnie Larsen-Jensen jo i sin forelæggelse i dag sagde, at det er en ganske udmærket løsning.

Det har jo det, at det trafikalt er placeret fantastisk godt både af hensyn til Vesterbro, af hensyn til Kongens Enghave, af hensyn til Valby, af hensyn til Vanløse, som det er jo er tænkt, det skal assistere.

Må jeg i øvrigt også notere mig, at den pinlige diskussion, vi tidligere har haft, at vi ikke har råd til at beholde sygeafdelingen på Sundholm, måske åbner sig op til at have en bedre mulighed for at blive løst, hvis vi på fornuftig vis handler økonomisk og korrekt.

Så jeg skylder at sige til borgmester Winnie Larsen-Jensen, at jeg forstår ganske udmærket den voldsomme irritation, der har været ved, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen ikke har fået det korrekte samspil, man skal have i denne sag.

Men jeg vil også godt appellere til borgmester Winnie Larsen-Jensen om, at det ikke skal sætte over styr, at vi i aften kan nå til fuldstændig enighed om, at det bliver Vigerslev Allé 1. Så kan man efterfølgende, når vi har set, hvordan vi kan få det placeret ude på Vigerslev Allé 1, tage op i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, om der bliver behov for Vesterbrogade 67.

Jeg har det altså også sådan, at det ikke er hensigtsmæssigt, at vi selv skal til at dispensere fra lokalplaner. Det er en dårlig stil, og jeg ved at borgmester Winnie Larsen-Jensen selv, da borgmesteren var almindelig borgerrepræsentant og sad i Byplan- og Trafikudvalget, faktisk havde det standpunkt, som jeg har i dag. Det synes jeg også skal skinne igennem, så vi i aften i enighed træffer den mest korrekte og saglige beslutning.

A. Benhaddou (D): Som jeg har set i løbet af aftenen og i løbet af i går, så er det ikke kun mig som enmandsparti her, som har virket forvirret. Når selv store partier kan være forvirrede angående denne sag, så er der sgu ikke noget at sige til, at jeg som enmandsparti kan blive forvirret.

Jeg har oplevet et enormt pres omkring denne sag fra 2 fløje, et klart bevis for et direkte modspil mellem 2 forskellige fløje, og det her billede har været det samme igennem hele dette forløb.

Jeg har også fulgt det her med, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget gang på gang har måttet gå tiggengang hos den ene forvaltning efter den anden forvaltning, Kultur- og Fritidsforvaltningen og så Bygge- og Teknikforvaltningen, afvisning efter afvisning, og så sidder man her, fordi man i sidste øjeblik bliver presset enten af ens erhvervsvenner eller nogle beboere i området, og så står man og laver et skuespil ud af det, fordi ih nej, hvor er det dog ærgerligt, hvad nu hvis de, der bakker os op, går hen og svigter os, fordi vi stemmer imod dem?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Sådan skal man stå ærligt og fortælle her i dag, fordi det, vi taler om, er narkomaner. Jeg stiller bare spørgsmålet til denne forsamling: Ville man reagere på samme måde, hvis der var tale om et dyrehospital? Dyrene bider også, det er også farligt, uh nej, for børnene. Vi sidder gudhjælpemig og diskuterer økonomi, et problem, som er så stort i forhold til København, om tal.

Jeg kan kun sige, at min beslutning er der ingen, der har påvirket – jo, nogle har påvirket den negativt ved at presse mig, fordi jeg skal tilhøre en bestemt gruppe i denne sag. Det gør jeg ikke. Jeg stemmer efter min egen overbevisning i denne sag, og det er, at jeg stemmer efter fornuften, og min fornuft siger til mig, at man kan ikke i øjeblikket i vores København gøre nok for narkobehandling.

Derfor skuffer det mig, at Enhedslisten, der praler så meget til daglig af at beskytte de svageste i samfundet, nemlig narkomanerne, går ind i det her spil og går imod, at der oprettes et center på Vesterbro.

Til gengæld vil jeg sige, at jeg beundrer varmt SF denne gang. Jeg ved, at Vesterbro er en af deres højborge, og til trods for det står de guddødemig og støtter, at der også skal være et narkocenter på Vesterbro. Det skal de i hvert fald have tak for.

Tine Peters (V): Jeg har ikke bevæget mig herop for at takke i aften. Jeg vil prøve at forholde mig til det, som jeg mener, det handler om. Mikkel Warming har allerede været inde i kronologien i dette sagsforløb, i og med at han har forklaret, hvad Bygge- og Teknikudvalgets involvering i sagen var, og det er sådan set fra den side, at jeg går ind i det.

Det, som for mig er vigtigt og taler imod beliggenheden på Vesterbrogade, er det massive antal indsigelser, som er kommet fra de her beboere, som bor, som Ole Hentzen tidligere var inde på, i et udmærket kvarter på Vesterbro, der har responderet på en nabohøring.

De her beboere påstår, og det kan vi jo også, uanset hvad fru borgmester Winnie Larsen-Jensen påstår, så vil jeg sige, at sådan nogle steder kan være, og så er det mildt sagt, en magnet for handel. Hvis det bliver en magnet for handel – nu nikkedes der nej oppe i embedsmandslogen, men hvis der kommer til at ske handel i nærheden, så vil jeg godt sige: Hvor kommer det så til at ske? Det kan jo ikke foregå lige ude på fortovet, for der er ganske simpelt ikke plads og privatliv nok. Det kommer til at foregå inde i gården.

Men uanset om man er enig i det argument eller ej, så har der også været henvendelser fra handelsstandsforeningen om stigende tyverier. Der vil jeg så sige til Louise Frevert, som selv er selvstændig erhvervsdrivende på Vesterbro, at hun har trods alt ingen varer, der kan blive stjålet på den måde – eller jeg ved så ikke, om det kan lade sig gøre.

Hele denne foranstaltning ude på Vesterbrogade bliver utrolig dyr, og der skal særforanstaltninger til sikkerhedsmæssigt osv. Man er klar over, at det ikke er uproblematisk at bringe den her særlige gruppe mennesker her.

Derfor skal der også ske indretning af en særlig indgang ude fra Vesterbrogade. Men vi kender alle sammen også fortovsstrækningen i dag. Jeg vil godt sige, at sker der en ophobning, hvad sker der så ude på Vesterbrogade? Fortovskapaciteten er altså ikke til ventel/opholdssted.

Samtidig er økonomien på Vesterbrogade overhovedet ikke favorabel i forhold til, eller stiller kommunen overhovedet i forhold til den beliggenhed, der peges på som alternativ.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Som man også har været inde på tidligere, så finder vi det utrolig betænkeligt, at København som planmyndighed giver dispensation til et andet fagudvalg i kommunen.

Vælger et flertal så alligevel den her løsning, så er man forpligtet til at gå ud og forklare de her beboere, som har opponeret så stærkt imod det her, at grunden til, at det her center kommer til at ligge på Vesterbrogade, er ikke, at man ikke kunne være på Vigerslev Allé 1, fordi det har nu vist sig muligt. Det er, at man holder fast i den her tredje mulighed, som faktisk først kom på tale, da Vigerslev Allé ikke kunne lade sig gøre.

Det viser igen en forstokkethed og en firkantethed fra den her kommunes side, så det er lige til at – det vil jeg ikke formulere.

Kommunen har altså med det her ikke taget borgernes bedste i sine interesser. Først var det Hvide Kødby, der var på tale, så var det Vigerslev Allé. Så kan der være en kommunikationsbrist, som mange har været inde på, og det mener jeg helt klart er et problem, som vi skal tage fat i. Men uanset hvad fortiden siger, og uanset hvad der er sket forud for det her, så er det nu muligt at placere det her rådgivningscenter på Vigerslev Allé 1. Og derfor mener jeg, vi må holde fast i det.

Man kan til den tid bare skyde skylden på embedsmændene for den her kommunikationsbrist, det er så let. Det kan også bare være en ren tilfældighed, at det nu bliver på Vesterbrogade, men det kan også være dårligt politisk arbejde. Og så tror jeg, vi som politikere bliver nødt til at gå ind og tage et ansvar. Vi bliver nødt til at pege på den bedste løsning, som foreligger nu, uanset hvad der er sagt før.

Vigerslev Allé 1 er positiv, det er sagt før. Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har peget på det som et godt sted. Derfor kan jeg slet ikke forstå, at der er nogen tvivl i nogens sind i aften. Kapacitetsmæssigt, sikkerhedsmæssigt, beliggenhedsmæssigt lige i centrum for de områder, som distriktscentret skal dække. Der er ikke beboere i nærheden, der bliver generet – det skulle da lige være dem, der sidder i cellerne – og der er heller ikke nogen detailhandel, som vil opleve, at der sker forøget tyveri.

Desuden er det med dagens notat påvist, at det er meget billigere at ligge på Vigerslev Allé 1, det er faktisk gratis husleje, og eftersom kommunen jo ikke har uanede mængder af ressourcer, så synes jeg også, det er en væsentlig ting at tage i betragtning.

Vi opnår altså ved at placere det på Vigerslev Allé en optimal løsning, en hurtig løsning, fordi ved en placering på Vesterbrogade vil der helt sikkert indkomme klage til Naturklagenævnet, som eventuelt kan have opsættende virkning. Vi har før hørt i den her sag, at tidsperspektivet er meget vigtigt for etablering af det her center.

Ved at placere det på Vigerslev Allé oplever vi heller ikke nogen sure beboere. Og vi viser, og det er noget, som jeg godt vil anmode især SF om, den fleksibilitet, som I har efterspurgt i så mange andre sager, hvor I har stået på talerstolen og kritiseret, at partierne på forhånd har indtaget deres holdning og står fast som beton, uanset hvad der kommer frem af oplysninger.

I denne sag er der kommet så mange nye oplysninger frem. Der er kommet den mulighed frem, som var tænkt tidligere. I har virkelig en mulighed for at vise, at demokratiet huserer på Københavns Rådhus. I har en mulighed for at ombestemme jer i aften og vise de beboere, der har lavet 7 foretrædere i Bygge- og Teknikudvalget – de fik ikke lov til at få foretræde i Fami-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

lie- og Arbejdsmarkedsudvalget – at I har læst deres indsigelser, at I har taget det til efterretning, og I peger på den bedste løsning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er nogle, der mener, at nye løsninger kommer negativt bag på en. Der er andre, der bliver positivt overraskede. Sådan er det.

Bente Møller (Ø): Nu kunne det jo være fristende at opfordre Venstre til at vise en lignende fleksibilitet, når beboere får foretræde for at protestere mod parkeringspladser.

Jeg kan godt forstå, hvis man i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen indimellem bliver sure. Det samme kan jeg også godt forstå, hvis man indimellem bliver i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, fordi der altid er nogle, der protesterer, hvis man vil lave et distriktscenter for psykisk syge, nogle boliger for psykisk syge, for psykisk udviklingshæmmede eller noget for stofmisbrugere eller dem, der har hang til for mange bajere.

De er jo en del af København ligesom alle vi andre. Derfor handler denne sag ikke for Enhedslisten om, hvorvidt man er socialt ansvarlig eller ej. Vi ønsker, at der skal være et behandlingscenter og et rådgivningscenter for stofmisbrugere, og vi ønsker, at det skal være det bedst mulige.

Jeg kan godt forstå, at Benhaddou indimellem har følt sig klemt som et enmandsparti. Jeg kan berolige dig med, Benhaddou, at det ikke kun er enmandspartierne, der har været udsat for at blive klemt. Jeg sidder hverken i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget eller i Bygge- og Teknikudvalget, men har som gruppeformand oplevet opringninger, fordi nogle syntes, jeg skulle tage en indgående snak med mine gruppefæller.

Sådan er det politiske spil vel en gang imellem, når noget lige pludselig kommer til at ligge nogle meget på sinde, at så kommer vi også til at presse hinanden og prøve at undersøge mange forskellige kanaler. Det tror jeg sådan set bare, vi skal lære at leve med.

Det, der gør, at jeg faktisk står på denne talerstol nu, er det ændringsforslag, Socialdemokratiet er fremkommet med nu her i aften, som vi ikke har fået på tryk, så jeg kan ikke huske det ordret. Men jeg synes, det er dybt besynderligt, at man uden at have haft den fagpolitiske drøftelse i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen lige pludselig lancerer, at vi tager da begge lokaler, så skal vi nok finde noget at putte i dem.

Ole Hentzen sagde jo meget passende, at det jo ikke er gratis. Altså om man så skulle få huslejen gratis, så er der mange andre udgifter: Udstyr, møbler, strøm og alt muligt andet, men ikke mindst personalet.

Derfor er det da vigtigt, at vi får beskrevet, hvad søren det er for nogle aktiviteter, man havde forestillet sig. Er det supplerende aktiviteter til det center på Vesterbrogade? Det var det, man sagde, det var. Hvad er det for noget personale, der skal være der, fordi det er vel ikke meningen, at det ene af de nyetablerede narkoteam nu skal gøres ekstra sårbart ved at blive spredt personalemæssigt over 2 fysiske adresser?

Så derfor mangler vi nogle svar på, hvad det er, man vil. Hvor er pengene, hvad er visionerne, hvordan stemmer det sammen med den socialplan, der er vedtaget?

Med de argumenter, vi har fået indtil nu, er der ikke nogen tvivl om, at det, vi mener er den rigtige løsning, er Vigerslev Allé.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Vi vil også godt sige, og det har vi jo meddelt jer alle sammen i går, at vi er enormt trætte af, at fagforvaltningerne ikke kan samarbejde. Det her var bare ét eksempel. Et andet kunne være det med jordforurening, hvor der skulle laves pjece til daginstitutionsforældrene, hvor der også var 2 fagforvaltninger, der ikke fandt ud af at samarbejde.

Jeg har det sådan, at jeg gider ikke se sådan nogle eksempler mere, og det tror jeg heller ikke, I andre gider, fordi de spolerer jo bare det, som vel er det fælles mål: At forsøge at gøre det her bedst muligt for københavnernes.

Jeg ved, at medarbejderne i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i øjeblikket har teamtræning, og det kan da være, at direktørerne fra de 7 fagforvaltninger også kunne trænge til at komme på lidt teamtræning, så de kunne lære at samarbejde.

Men altså vi vil gerne vide: Hvad er de faglige visioner for 2 adresser, hvordan spiller det sammen med socialplanen, og hvor er finansieringen til personalet, hvis det ikke er, fordi man skal til at splitte et nyetableret team ad fysisk, før det overhovedet er kommet til at fungere?

Jens Johansen (F): Der er her fra talerstolen blevet skudt på forvaltningerne, og så har den skydning været ret diffus og med spredhagl.

Det er af mange af de ordførere, der har været heroppe, blevet sagt, at der var grundlag for at kritisere forvaltningerne. Jeg synes faktisk, at der er grundlag for at kritisere politikerne, nemlig politikerne fra de partigrupper, der siger ét i det ene udvalg og noget andet i et andet udvalg, så vi har hele denne misere.

Jeg synes faktisk, der er grundlag for at kritisere politikere for at hale den ene kanin efter den anden op af hatten og præsentere den for os, som sidder her som en undrende forsamling.

Jeg vil gerne sige, at det er min opfattelse, at der er ingen af os, der får ros af denne sag. Der er ingen af os, der får ros af den politiske behandling, den har fået.

Og så tilbage til det her spørgsmål om forvaltningerne.

Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen er kommet med en indstilling om at etablere et rådgivningscenter på Vesterbrogade. Det har Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget tiltrådt. Med andre ord er der et flertal i et udvalg, som synes, det er en god idé at etablere et rådgivningscenter på Vesterbrogade, et sted integreret i et område, hvor der findes almindelige mennesker, et sted, som henvender sig til en svag gruppe blandt vores borgere, de borgere, hvis service og behandling vi har ansvaret for her i kommunen. Det har vi i SF i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget tilsluttet os, og det gør vi fortsat.

En anden forvaltning, Bygge- og Teknikforvaltningen, har, efter at der er kommet en henvendelse på baggrund af denne beslutning, fremsendt en indstilling, der går på, at der skal gives dispensation fra lokalplanen til etablering af dette center i overensstemmelse med de ønsker, som er blevet fremsat og besluttet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Det kan vi også tilslutte os, fordi vi i SF ikke siger ét i et udvalg først og så noget andet i et andet udvalg. Det er der partigrupper, der har gjort. Jeg synes ikke, det tjener de partigrupper til ære.

Vi kan altså gå ind for at etablere et rådgivningscenter for en udsat gruppe, og det er en beslutning, som er truffet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, som jo fører socialpolitikken. Men man skulle jo, med den behandling, denne sag har fået, tro, at det var Bygge- og Teknikudvalget, der fører socialpolitik her i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Der er endnu en forvaltning, som tilsyneladende har været involveret i dette spørgsmål, og det er Kultur- og Fritidsforvaltningen. Jeg må med beklagelse konstatere, at den ansvarlige udvalgsformand for Kultur- og Fritidsudvalget ikke er til stede her i salen i øjeblikket. Jeg har nogle spørgsmål til ham som chef for Kultur- og Fritidsforvaltningen.

De går på, at ifølge de oplysninger, jeg har fået, så har Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen ved henvendelse i oktober fået oplyst, at huslejen for Vigerslev Allé 1 ville være 800-900 kr. pr. m². I øjeblikket betaler Bygge- og Teknikforvaltningen til parkeringsvagterne 400 kr. pr. m². Og i dag har vi så et notat, hvoraf det fremgår, at huslejen er gratis.

Hvornår har Kultur- og Fritidsudvalget behandlet hele dette spørgsmål? Hvornår har Kultur- og Fritidsudvalget taget stilling til, at huslejen for et rådgivningscenter skal være 800-900 kr. pr. m², når den for den nuværende lejer i kommunens forvaltning er 400 kr. pr. m²? Og hvornår har Kultur- og Fritidsudvalget taget stilling til, at huslejen skal være nul kroner, som det i dag oplyses i et notat, som er blevet omdelt her i forsamlingen?

Her er en forvaltning, mener jeg, hvor den ansvarlige chef må svare på nogle spørgsmål. Ellers vil jeg efterfølgende tillade mig at udtrykke en meget skarp kritik af den måde, den forvaltning har håndteret denne sag på.

Denne sag er efter min opfattelse håndteret korrekt af de forvaltninger, som beskæftiger sig med socialpolitik, med det sociale område, og med lokalplaner. Derfor kan vi til gavn for de svage grupper, som narkomanerne er, tilslutte os de indstillinger, der er kommet fra forvaltningerne.

Så vil jeg gerne bekræfte, hvad Louise Frevert siger. Jeg er genbo til det center, som skal etableres på Vesterbrogade. Der er brug for det i området. De institutioner, som for nærværende bruges af narkomanerne, både dem, der er i behandling, og dem, der er aktive, undrer sig over, at man overhovedet kan drømme om at flytte det ud på Vigerslev Allé. Der er en kort visiteringsadgang fra de institutioner, som bruges af narkomanerne i øjeblikket, og det ville være en god støtte i det daglige arbejde for de institutioner, som har med narkomaner at gøre.

Til Tine Petersen ... undskyld, Tine Peters, vil jeg sige, at jeg tror ikke, at fortovet på Vesterbrogade vil være en magnet for handel. Altså det finder sted lidt mere stilfærdigt og lidt mere skjulte steder. Det kan man se, hvis man færdes på Vesterbro til hverdag.

Til de nye oplysninger, som Tine Peters har refereret her, ja, så har jeg stillet et par spørgsmål til den ansvarlige chef for Kultur- og Fritidsforvaltningen. Dem forventer jeg naturligvis i en senere runde et svar på.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil gøre opmærksom på, at talerrækken er lang, så når den røde lampe begynder at blinke, så er det altså fordi man skal indstille sin talelyst.

Martin Geertsen (V): Jeg tilhører den gruppe i Borgerrepræsentationen af unge, af dem, som ikke har siddet her særlig længe, tilhører den gruppe, som har haft utrolig meget at lære. Vi har haft utrolig mange nye mennesker, mange nye ansigter, vi skulle lære at kende, mange nye politiske kolleger, vi skulle lære at kende, folk i forvaltningen, man skulle lære at kende.

Man skulle i det hele taget finde ud af at finde rundt på Rådhuset. Der gik jo indtil flere måneder, inden man kunne finde det kontor, hvor man skulle holde møde, når man skulle ha-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

ve møde, for mit vedkommende i Sundhedsudvalget eller i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Man skulle i det hele taget finde ud af, hvordan er kulturen i Københavns Borgerrepræsentation, hvordan er det at være et borgerrepræsentationsmedlem?

Jeg tror, den første store og rigtige hurdle, som man som borgerrepræsentationsmedlem oplever, er selvfølgelig, når man skal lave budgetter. Det er både godt og skidt. Det er i virkeligheden ved den anledning, man kan få sine mærkesager igennem, man kan få sit partis politik igennem. Det kan man få igennem, hvis man er dygtig, hvis man er dygtig til sit stof, har sat sig ind i sine sager, men også hvis man er dygtig til at argumentere.

Det er den sjove del af det. Det er dér, hvor man kan hente argumenterne fra sit principprogram, sit partiprogram og se dem gennemført i praktisk politik.

Det sure, det knap så sjove, jamen det er jo så, når tingene skal finansieres, og det er ikke altid sjovt. Man må klippe en tå og hugge en hæl – pengene skal findes. I Københavns Kommunes situation skal man ikke bare finde pengene til det sjove, man skal faktisk finde penge til mere end det.

I Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og ikke mindst imellem budgetforligspartierne, de borgerlige partier og Socialdemokratiet, har vi skullet igennem mange sure diskussioner. De sjove tog vi først, men vi skulle også igennem en masse sure diskussioner og foretage mange sure dispositioner.

En af dem, der ikke var så sjov, var hele spørgsmålet omkring hjemløseområdet. Der skulle skæres til benet, Sundholm skulle lukkes, og vi sad alle sammen, Socialdemokrater og borgerlige forligspartier: Holder bukserne i denne disposition? Det troede vi, at de gjorde, men vi var usikre.

Men i aften har jeg som ungt borgerrepræsentationsmedlem, som en, der ikke har den store erfaring, oplevet, at så surt behøver det altså ikke at være, når man er politisk presset. Det er i hvert fald kompliceret for mig at forstå som ungt borgerrepræsentationsmedlem, som uerfarent borgerrepræsentationsmedlem, hvordan familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren lige pludselig kan trække en kanin op af hatten af den karakter, som er blevet trukket op af hatten.

Det beviser i hvert fald for mig som ungt borgerrepræsentationsmedlem, som uerfarent borgerrepræsentationsmedlem, at næste gang det bliver rigtig surt, ja, så kan vi trække en kanin op af hatten, hvis vi er politisk pressede.

Det burde virke betryggende, men det er faktisk skræmmende. Hvis jeg ikke var så ung, og hvis jeg ikke var så uerfaren, så ville jeg faktisk påstå, at det var en lille smule forargeligt.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke tale for at overbevise nogen om, at der skal gøres noget for narkomaner, for det er alle enige i.

Denne diskussion handler om, hvor man skal placere et rådgivningscenter, og der er 2 muligheder ... Jens Johansen, hvis du gider holde din kæft et øjeblik ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Hov, hov, hov.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, undskyld jeg siger det. Kan du ikke gå derud. Du stiller nogle spørgsmål ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

protesterer, at lytte til, hvad de beboere siger, så Venstre selvfølgelig også ændrer standpunkt i de sager. Det kan jo blive interessant, hvis det bliver sådan, at Venstre faktisk giver sig til at lave politik herinde efter, hvad beboere rundt omkring i København siger.

Jeg vil også sige, at fra Det Radikale Venstres side skal der være ros til både Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og til Bygge- og Teknikforvaltningen for, at man rent faktisk gennemfører denne sag, at man vælger at holde fast på Vesterbrogade. Der skal ikke være nogen tvivl om, at Vesterbrogade var den løsning, der lå på det pågældende tidspunkt, og vi synes, det må være rigtigt, at forvaltningen kører på de ting.

I mellemtiden er der sket det, at der er kommet et nyt sted frem, som har mere plads, og som man oven i købet selv tidligere har været ude og kigge på. Derfor kan vi simpelt hen ikke forstå, at man, når man faktisk har kørt en god forvaltning omkring denne sag, så ikke siger: O.k., den er smuttet for os, nu har vi muligheden, vi har hørt, borgmesteren har omtalt det flere gange, fint, nu er muligheden der, nu snupper vi det hele.

Gå dog op og fortæl, at der er sket en fejl, der er sket en smutter, vi vil gerne have det hele derud. Vi har selv peget på den, vi har selv ønsket den, før vi ønskede Vesterbrogade.

Jens Johansen siger, at man skal prøve at have overensstemmelse mellem, hvad man siger i de forskellige udvalg. Vi hørte det meget fint forklaret af Benhaddou: Jamen der kommer nye ting frem. Det nytter jo ikke noget, at man klandrer de medlemmer, der sidder i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, for, at de som enigt udvalg har støttet denne indstilling, fordi de har kun vidst, at der var den mulighed. Man kan jo ikke sige, at der er noget galt i det her. Derfor synes jeg, det er beton, når Jens Johansen siger, at fordi man én gang har sagt noget, så skal de andre i partiet følge i alle andre udvalg.

Nu er det heldigvis sådan, at der er en del partier, som ikke tænker så betonagtigt, at hvis man én gang har gået efter noget, så gælder det. Vi andre flytter os en lille smule. Vores beton er ikke blevet så klistret, vi kan godt hive os op af den. Derfor ændrer vi os en gang imellem.

Winnie Larsen-Jensen var inde på, at man klagede lidt over de andre partier over den måde, de havde behandlet denne sag på, og det var et enigt udvalg, der havde kørt denne sag.

Så vil jeg sige, der må da også være noget, der er gået galt i Socialdemokratiet, når man har været til en halv times gruppemøde, inden man indkalder til ekstraordinært møde. Man burde have afklaret det her, inden man kom her i aften.

Jeg synes, at det er positivt, at Socialdemokratiet vælger at indkalde til en halv times gruppemøde, så man i det mindste drøfter de ting, der er. Det viser, at der trods alt er en vis optimisme og en vis demokratisk ånd i Socialdemokratiet (*Overborgmesteren*: Og højt til loftet). Også meget højt til loftet åbenbart, ja.

Derfor synes jeg, det er positivt, at vi har oplevet, at man har brugt det. Derfor synes jeg, det er lidt dårligt, når borgmesteren klandrer andre partier for, at de ikke støtter op bag, hvad et enigt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg har sagt.

Det sidste, jeg godt lige vil sige, er, at jeg er overrasket over, at det er Dansk Folkeparti, der nu går ind og vælger den dyre løsning. Men jeg vil også godt forklare Dansk Folkeparti, at dette ikke skal blive glemt. Københavnske borgere skal få lov til at vide, at det er Dansk Folkeparti, der har valgt løsningen til 14,4 mill. kr. frem for den løsning til 6 mill. kr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Ole Hentzen (C): Lars Engberg kom som en af ordførerne for Socialdemokratiet ind på nærhedskriteriet. Det ville jo være tosset ikke at lægge sådan et rådgivningssted nær ved narkomanerne. Det ville jo være tosset, hvis de skulle køre 2-3 stationer, tror jeg var ordvalget sådan rimelig ordret.

Jeg er klar over, at denne sag ikke har været drøftet ordentligt i Den Socialdemokratiske Gruppe, og derfor kender man ikke enkelthederne. Men så lad mig da oplyse endnu en gang til hr. Lars Engberg:

Dette rådgivningscenter skal behandle narkomanerne fra Vesterbro, Kongens Enghave, Valby og Vanløse. Enhver statistik viser selvfølgelig, at der er en hel del med bopæl på Vesterbro, men bopælmæssigt er der altså også narkomaner i Vanløse, Valby og Kongens Enghave. Så transportstrækningen, hvis det ligesom er den miljømæssige belastning, Lars Engberg havde i betragtning, tror jeg mere end rigeligt tilsiger, at en placering på Vigerslev Allé sagtens lader sig gøre.

Benhaddou brugte det ordvalg, at det var uhørt af Borgerrepræsentationen at ville ændre en beslutning fra et udvalg. Jeg er klar over, at det er første periode, Benhaddou er her, og derfor kan der være lidt diskrepans imellem forståelsen af, hvad nogle kan, og hvad nogle ikke kan. Men jeg vil bede Benhaddou måske læse styrelsesforordningerne for Københavns Kommune, hvori der står, at det er Borgerrepræsentationen, der altså har den endelige afgørelse.

Og for at vise, hvordan demokratiet fungerer, Benhaddou fra Centrum-Demokraterne, vil jeg sige, at denne sag overhovedet ikke ville være på dagsordenen i aften, såfremt der netop ikke var denne gentlemanagtige agreement i et udvalg, nemlig Bygge- og Teknikudvalget, hvor sagen kunne være blevet blokeret i går. For havde ét medlem, herunder Ole Hentzen, som altså er imod placeringen på Vesterbrogade, insisteret på, at dette skulle forelægges Borgerrepræsentationen efter de normale regler, fordi man ikke ville give dispensationen, så havde det være ganske overordentlig vanskeligt at gennemføre nogen ting under denne form. Men det afstod man selvfølgelig fra og sagde som gentlemen: Det gør vi ikke.

Til Winnie Larsen-Jensen, borgmesteren, som nu administrerer dette område, vil jeg sige en hel del ting.

Jeg synes, det er forstemmende, at borgmesteren her under forhandlingerne bliver ved med at fremture med, at hun har fået oplyst, og hendes forvaltning har fået oplyst, at det koster 900 kr. pr. etagemeter på Vigerslev Allé. Ingen fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, jeg har snakket med, kender til det tal. Det er aldrig oplyst udvalget, det er et, borgmesteren slynger ud fra talerstolen og indtil nu har nægtet at dokumentere endsige sige, hvorfra det tal opstår.

Det viser vel også, at borgmesteren lever i en anden verden, for det er jo også bekendt for borgmesteren, at en sådan dispensation, som Borgerrepræsentationen senere skal tage stilling til, er annonceret via høringssvarene fra ejere og brugere på Vesterbro som en sag, der vil blive indbragt for Skov- og Naturstyrelsen. Og en sag, der indbringes for Skov- og Naturstyrelsen, betyder, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen ikke kan gå i gang med ombygningen på Vesterbrogade 67.

Så forsinkelseelementet, som borgmesteren nu i sit andet indlæg gjorde meget ud af, har intet reelt indhold, for man kan ikke gå i gang, for så snart Borgerrepræsentationen har truffet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

beslutningen, bliver denne afgørelse indbragt for Skov- og Naturstyrelsen, og selvfølgelig med rette.

Kommunen er jo gudskelov, og det var jo underligt nok den samme forvaltning, allerede én gang blevet underkendt af denne myndighed. Jeg tænker her på Rymarksvej, hvor man ville gennembryde fortidsminder og lignende, hvor den pågældende borgmester også insisterede på, at der skulle gives dispensationer, og man ville igennem med den pågældende sag, men hvor de offentlige myndigheder naturligvis underkendte sådanne afgørelser.

Men det mest irriterende og uvederhæftige for borgmesteren er, at hun ikke svarer på spørgsmålet om, hvor hun bevillingsmæssigt vil finde pengene til at drive center nr. 2, for det er jo det, der står i det forslag, borgmesteren har lagt frem.

Jeg stillede spørgsmålet: Skal det tages fra hjemløseområdet, skal det tages fra børneområdet, altså ved daginstitutionspriser, skal det tages ved ændret pasningsgaranti, altså indeholde endnu flere institutioner, skal det være Sundholm? Hvad er det, der pludselig giver mulighed for i familie- og arbejdsmarkedsbudgettet i år 2000 at drive 2 institutioner? For det er der ikke kapitalbevilling til her. Men det er der måske allerede en budgetaftale med Dansk Folkeparti om? Så var det måske også værd at få oplyst det for forsamlingen.

Lars Hutters (L): Man må jo sige, at det er uhyre sjældent, at Borgerrepræsentationen har en sådan debat, hvor det fyger igennem Borgerrepræsentationens sal med uafklarede og ubesvarede spørgsmål.

Jeg tror heller ikke, at jeg i denne periode har oplevet, at der er fremkommet forslag, der ikke har været gennemarbejdet i forvaltningen, hvor man forventer, at flertallet i Borgerrepræsentationen, som jo ikke alle er medlemmer af det pågældende udvalg, sådan bare uden videre skal kunne tage stilling til et forslag, som ikke er gennemarbejdet, og hvor man ikke kender de økonomiske konsekvenser, specielt set ud fra at overborgmesteren jo gentagne gange har formået Borgerrepræsentationen om ikke at træffe beslutninger, hvor man ikke helt korrekt har placeret de budgetmæssige og regnskabsmæssige konsekvenser.

Jeg synes på en måde også det er meget interessant, at den store glæde, man har ved, at man har udvalgsstyre, så her i aften at opleve ikke bare 1 udvalgsmøde for åbent tæppe i Borgerrepræsentationen, men rent faktisk mindst 2, hvis ikke der har været flere udvalgsmøder, hvor man har behandlet for fulde gardiner og ubesvarede spørgsmål.

Må jeg allerførst sige, at jeg noterede mig, at der er enighed om, at der skal oprettes det pågældende rådgivningscenter. Det synes jeg politisk er vigtigt for alle, der så ivrigt har deltaget i debatten.

Jeg har også tænkt lidt over den indskærpning, som borgmester Winnie Larsen-Jensen har sagt, at nu skal man altså også være opmærksom på, at det har hastende karakter.

Omvendt har jeg altså det standpunkt, at når man træffer en beslutning, så bør den være gennemarbejdet, fordi jeg har også oplevet sager i Københavns Kommune, hvor man en tid efter egentlig bliver lidt ked af det, man har besluttet, og mange gange viser det sig, at det har været på et ikke helt gennemført og konsekvent forberedt grundlag.

Så på den baggrund, efter at have lyttet meget nøje til, om man så må sige kombattanterne fra de forskellige udvalg her i aften og fra de forskellige partier, skal jeg stille *forslag* om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

at sagen tilbagevises til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med mulighed for høring af Bygge og Teknik og for min skyld gerne i et fælles udvalg.

Man kunne være fristet til at anmode om, at det blev til en direkte stillingtagen, men jeg er jo en demokratisk person, så jeg skal bebude, at jeg skal foreslå, at det bliver ved afslutningen af debatten.

Jeg skal kun tilføje, at med alle de ubesvarede spørgsmål, der er, så vil jeg faktisk sige, at det måske er mest fornuftigt, at det bliver arbejdet ret grundigt igennem, så Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, nu da de har fået den store tilslutning fra hele Borgerrepræsentationen, kan komme frem med det rigtige forslag her i Borgerrepræsentationen.

Jeg skal så i øvrigt tilføje, at jeg mener egentlig også, at det er det, der ligger i borgmesterens forslag, men jeg synes, man skal være konsekvent og arbejde det hele igennem.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters må huske, at han lovede mig, at han kun ville sige noget én gang i denne sag, da vi sad udenfor en halv time.

Bente Møller (Ø): Jeg vil da gerne bekræfte, at også Enhedslistens medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget stod bag indstillingen om, at der skulle være rådgivningscenter i Westend. På det tidspunkt vidste heller ikke Marie Jeppesen, at Vigerslev Allé var en mulighed. Havde hun vidst det, kan det være, hun havde ageret anderledes.

I hvert fald skal denne forsamling ikke tro på borgmester Winnie Larsen-Jensens ord om, at det først er i dag, at vi i vores partigruppe er begyndt at snakke på tværs af fagudvalgene.

Det var sådan, at forrige søndag fik jeg en opringning fra borgmester Winnie Larsen-Jensen, der gjorde mig bekendt med, at hun havde et problem med et af mine gruppe-medlemmer i Bygge- og Teknikudvalget. Jeg ved ikke, hvad hun havde forestillet sig, om hun havde forestillet sig, at jeg som gruppeformand tog krabasken og bankede ham på plads, eller hvad hun havde forestillet sig. Jeg foreslog i hvert fald borgmesteren, at hun kontaktede det pågældende medlem for at høre, hvad det var det handlede om, jeg kendte ikke sagen.

Jeg ved ikke, om borgmester Winnie Larsen-Jensen ikke fik et tilfredsstillende svar hos mig, men dagen efter kontaktede hun forhenværende medlem af Borgerrepræsentationen Gunna Starck. Og det gjorde ikke noget, fordi der skete jo ikke andet, end at Gunna selvfølgelig ringede over til mig og Mikkel, der har samme arbejdsplads, for at høre, hvad det var der skete.

Så allerede på det tidspunkt var den tværfaglige dialog på tværs af vores baglands placeringer i Enhedslisten i fuld gang. Man kan sige, at det var borgmesteren jo selv katalysator for skete, hvis vi ikke havde fundet ud af det selv.

Så mangler vi stadig væk det svar, som også Ole Hentzen efterlyser: Hvor er pengene til at drive 2 forskellige ting? Louise Frevert antydede, at man nu slet ikke ville bruge Rudolph Berghs. Det var ikke det, borgmesteren sagde.

Så hvis borgmesteren forventer, at vi andre skal forholde os seriøst til det ændringsforslag, der er fremsat, må man jo uddybe, hvad der ligger i det, og i hvert fald, hvad det er for nogle visioner eller overvejelser, man har på skitseplan, og hvor økonomien er.

Så vil jeg sige til det her med, at et rådgivningscenter skal være, hvor narkomanerne er. Det er muligt, der stadig væk er nogle, der tror, at narkomanerne i København er på Vesterbro

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

og ikke andre steder. Det er ikke rigtigt. Ude ved Sjælør Station ligger der en Netto og et hjørne af en kirkegård. Der holder mange stofmisbrugere til.

Går man en tur i Kirsebærhaven ude i Valby, støder man på rigtig mange stofmisbrugere. Min mand er boligsocial medarbejder ude i Vanløse, han arbejder også til daglig med stofmisbrugere. De er i hele København.

Det her rådgivningscenter skal betjene 4 bydele og ikke kun Vesterbro. Det bliver placeret på Vesterbro ved en S-togs-station, hvor der er let tilgang for de andre bydele, hvis man placerer det på Vigerslev Allé. Så heller ikke argumentet om, at det skal ligge, hvor narkomanerne er, holder, for de er over det hele, ligesom alle mulige slags andre mennesker i København er over det hele.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg har ladet mig sige, at det var mig, der var offeret for borgmestertæskeholdet, der blev sendt på banen, men jeg har heldigvis ikke taget skade af det.

Jeg vil bare gøre borgmesteren opmærksom på, når Enhedslisten skoses så meget for, at vi ikke hænger sammen og ikke diskuterer, at ja, det kunne for det første tænkes, at vi var uenige. Det kunne også tænkes, at vi ikke havde nået at snakke med hinanden.

I denne sag, Winnie Larsen-Jensen, var det faktisk sådan, at Mikkel Warming og jeg var klar til at stemme for Vesterbrogade, da vi gik til udvalgmøde, fordi vi ikke havde kunnet finde andre muligheder.

Da det så pludselig viser sig på et udvalgmøde, at der er en meget bedre mulighed – ja, men skal man bruge indersiden af hovedet eller hvad? Det er derfor vi sidder der. Vi bruger så indersiden og siger, at det må vi have undersøgt, og efterfølgende snakker vi i gruppen og bliver i øvrigt enige.

Det er vel ikke en særlig besynderlig proces. Jeg kunne håbe, at Socialdemokraterne anvendte den samme dialektiske metode.

I øvrigt, når Winnie Larsen-Jensen så intenst siger, at Vesterbrogade nærmest er det bedste sted i hele verden, så er det noget sludder og vrøvl. Det fremgår netop af notatet, at forvaltningen har været ude og kigge på mange andre lokaliteter. Må jeg i flæng have lov til at nævne Trekronergade i Valby –

hvis der er nogen, der ved, hvor det ligger – og Torveporten i Valby. Disse 2 eksempler ligger ganske langt fra Vesterbro, vil jeg bare gøre opmærksom på, især det ene er helt håbløst, Trekronergade i forhold til trafik. Altså hvad er meningen?

Hvis man havde fået lokalet, så er jeg sikker på, at borgmesteren var kommet og havde sagt: Det er et fremragende sted det her. Og jeg kunne forstå det ud fra ét synspunkt: at det var så vanskeligt at skaffe lokaler. Men det er jo en absurd situation, når vi nu står med et alternativt lokale, og man har været ude og kigge efter rigtig dårlige placeringsmuligheder, og så sige, at der kun er én mulighed, og det er Vesterbrogade. Det minder om stivtsind.

Så har borgmesteren sammen med sin forvaltning nogle betragtninger om, hvor frygteligt det ville være, hvis Borgerrepræsentationen lyttede til beboerne. Sagen er jo den, at der har været naboorientering ude på Vesterbro, og nu kommer så forvaltningen og siger: Det vil være frygteligt, det danner præcedens.

Kan I forestille jer politikerne lytte til, hvad borgerne siger til et forslag, der har været ude i offentlig høring? Det er muligt, det er socialdemokratisk politik. Jeg ved jo fra mange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

lokalplaner herinde, at man ikke rigtig hører efter. Men at have det som et decideret formål at sige, at en høring, en naboorientering, er en automatisk proces, er politisk selvmord, så det skal man altså holde sig fra.

Så vil jeg sige angående den tidligere borgmester Jens Johansen, at han har en meget gammeldags og autoritær, degneagtig optræden, og det klæder hverken degnene eller Jens Johansen selv. Det er ikke det, sagen handler om. Vi er alle sammen enige om formålet for denne debat, vi har 2 forskellige forslag.

Det afgørende er, man må sige nu, at det her må få et efterspil både i partierne til diskussion og i udvalgene. Der er noget, der ikke arbejder ordentligt sammen.

Hvis man havde været borger her – der sidder en enkelt, 2 kan jeg se – så måtte man blive voldsomt forvirret over, hvad der egentlig foregår, og sandsynligvis også, hvad der fup, og hvad der er fakta. Jeg mener ikke at erindre en tilsvarende sag i denne borgerrepræsentationsperiode. Så et eller andet er gået galt, og et eller andet må der ændres.

Nr. 1: Selvfølgelig skal forvaltningerne arbejde tæt sammen, som om de var én familie, for det er de i virkeligheden. Det kan godt være, de helst ikke vil opfatte det, men det er de.

Punkt 2: Politikerne skal i modsætning til, hvad Jens Johansen på gammelstalinistisk facon siger, selvfølgelig arbejde på tværs af sektorerne, for virkeligheden er ikke adskilt udvalgmæssigt. Tingene hænger sammen, og det skal politikerne også gøre.

Til Lars Hutter's forslag vil jeg altså sige, at det kunne være meget charmerende også for Enhedslisten at støtte en udvalgshenvisning, men det er jo ganske urimeligt. Vi skal tage stilling til, hvor der skal ligge et rådgivningscenter. Jeg mener, og vi mener, der er et glimrende forslag om Vigerslev Allé 1. Hvorfor skal det i udvalg, når selv Familie og Arbejdsmarkedet også har sagt, at det er en glimrende placering? Det er der jo ingen grund til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere i 2. runde. Vi tager hul på 3. runde og starter med Louise Frevert.

Louise Frevert (O): Så må jeg sige: Ih, hvor jeg ryster, og ih, hvor er jeg bange for den revolverpolitik, som borgmester Søren Pind kører her over for Dansk Folkeparti. At stå og fyre den slags argumenter og synspunkter i hovedet på mig, synes jeg ikke er relevant.

Om jeg ikke stoler på min forvaltning? Ganske vist har jeg fået at vide, fra jeg var barn, at man ikke kan stole på nogen undtagen sig selv, men efter at vi har fået udvalgsstyre, så må vi have et begreb, der hedder helt klart, at man kan stole på sin forvaltning. Det gør vi ved, at vi stiller spørgsmål. Vi stiller kritiske spørgsmål, vi stiller mange spørgsmål.

Så vil jeg nok sige, at hvis forvaltningen ikke forklarer sig og opgiver de faktuelle tiltag til spørgsmål, som vi fordrer, og som vi skriver eller stiller spørgsmål rundt omkring, så ville forvaltningen være utroværdig, og det vil sige, at så ville den ikke kunne fungere, og så ville direktøren simpelt hen blive fyret. Sådan vil borgmester Søren Pind jo også have det i sin egen forvaltning.

Så derfor må jeg sige, at i denne sag omkring Vesterbrogade kan det godt være, at der har været nogle tal, det kan godt være, at der har været nogle ting frem og tilbage, men hele affæren omkring Vesterbrogade har jeg fået belyst. Vi er 2 personer fra Dansk Folkeparti, der sidder i det udvalg, så det vil sige, at vi er 4 ører, der rent faktisk har hørt, hvad der er blevet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

sagt. Og hvis de har løjet for mig i forvaltningen, så må Dansk Folkeparti stille forvaltningen til ansvar.

Men på nuværende tidspunkt er der ikke nogen grund til at gøre det, fordi jeg er helt sikker på, at forvaltningen i udvalget har givet os de oplysninger, som vi har bedt om ... (*Afbrydelse*). Jeg er ikke færdig endnu, så de korte bemærkninger må lige vente, til jeg er færdig.

Se, den anden ting er, at jeg synes, det er fuldstændig galimatias, at man hele tiden siger, at Dansk Folkeparti skal dit og dat, og det er Dansk Folkeparti, der faktisk er tungen på vægtskålen. Må jeg lige have lov at sige noget til De Radikale: Det kunne lige så godt have været jer, for vi er ikke nogen, der svinger, vi står ved vores ord hver eneste gang. Man kan stole på os, når man laver en aftale med os, sådan er det bare.

Jeg synes simpelt hen, det er for ringe, at vi får skudt i skoene, at det er vores skyld. Vi træffer nogle afgørelser, som er relevante. Derfor kan jeg slet ikke se, at der skulle være noget til hinder for det.

Og Venstre i det hele taget skulle måske kigge efter i protokollen, om de overhovedet har været til det udvalgsmøde, hvor denne sag blev behandlet. Fordi hvis det er tilfældet eller ikke tilfældet, så kunne det måske være, at der kom nogle andre oplysninger fra det såkaldte medlem, der er i udvalget, op på bordet.

Lampen blinker, det var dog ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jamen blot følgende: Det, der afledte mit spørgsmål, om fru Louise Frevert ikke havde tillid til sin forvaltning, var, at Louise Frevert sagde, det skal være i nærområdet. Jeg påpegede, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen netop havde sagt, at Vigerslev Allé er en fremragende placering. Det var det, der affødte den bemærkning.

Jeg vil så sige til fru Louise Frevert, at når vi ikke bebrejder SF og Socialdemokratiet, så er det faktisk fordi vi ventede os noget bedre af Dansk Folkeparti. Sådan som fru Louise Frevert fremstiller sagen, så lyder det, som om Dansk Folkeparti åbenbart havde de oplysninger om, at det ville koste 14½ mill. kr., når man traf beslutningen.

Det er åbenbart ikke en ny oplysning, fru Louise Frevert. Jeg vil godt sige til fru Louise Frevert, at jeg synes, det er kedeligt, at hun ikke har oplyst os andre om det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg er nødt til lige at give Mikkel Warming en kort bemærkning. Jeg troede, Mikkel Warming og Søren Pind ville sige det samme. Det lader ikke til at være tilfældet.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Først til Louise Frevert. Det handler vel om, og det var det, der skete for os i Bygge- og Teknikudvalget, at man reagerer på de oplysninger, man har. Jens Kjær har beskrevet processen glimrende, og jeg prøvede også i mit allerførste indlæg.

Når man så får at vide, jamen der har været undersøgt noget, de har gerne villet have en placering i Vigerslev Allé, og så får oplyst af Bygge- og Teknikforvaltningen, at det kan lade sig gøre, hvorfor må man så ikke tænke det lidt længere og sige, jamen skulle vi så ikke undersøge det, skulle vi så ikke prøve det?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Så savner jeg egentlig, nu jeg alligevel står heroppe, at borgmester Winnie Larsen-Jensen svarer på, hvor de her 900 kr. pr. m² i Vigerslev Allé egentlig kommer fra, og gerne lidt dokumentation for det. Jeg vil da gerne have det at vide.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): De 14 mill. kr. har aldrig nogen sinde været i spil. Det er nemlig noget, som hr. borgmester Søren Pind er kommet med, fordi det var 14 år, og jeg har aldrig nogen sinde været ude for i den tid, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen, at man har lavet kalkuler over så mange år.

Jeg kan forstå, at man har gjort det over et år og til næste års budget, eller man har gjort nu, som vi nu prøver at gøre, med 3 år, men at rulle det på den måde med 14 år, kan jeg simpelt hen ikke acceptere som et skud for boven til Dansk Folkeparti, og desforuden var udgiften kun 5-6 mill. kr.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det borgmester Søren Pind som led i evalueringen af den nye struktur.

Borgmester **Søren Pind**: Vil det så sige, fru Louise Frevert, at der rent faktisk også for fru Louise Frevert foreligger nye oplysninger i sagen, eller hvad?

Nu vil jeg sige, at det ikke er mig, der har udarbejdet det pågældende tal, det er Økonomiforvaltningen, som jeg i hvert fald har fuld tillid til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere, der vifter med fingrene. Tine Peters har trykket på knappen.

Tine Peters (V): Det er utroligt, som der går inflation i de korte bemærkninger, hver gang jeg skal op og sige noget.

Omkring det, som borgmester Winnie Larsen-Jensen var inde på, med tidsperspektivet, blev det udmærket uddybet af Ole Hentzen, at den her klageprocedure til Naturklagenævnet kan have opsættende virkning. Så når borgmesteren siger, at det er for sent at gå i gang med arbejdet omkring september-oktober måned på Vigerslev Allé, er den ikke holdbar, for man kan højst sandsynlig ikke komme i gang med arbejdet før på Vesterbrogade.

Til Benhaddou vil jeg sige: Er det ikke et spørgsmål om, at denne forsamling bare underkender Familie og Arbejdsmarkedets beslutning? Familie og Arbejdsmarkedets beslutning om en placering på Vesterbrogade og den dertil hørende kapitalbevilling beroede og beror 110 pct. på, at Bygge- og Teknikudvalget giver en dispensation fra lokalplanen, og det gjorde Bygge- og Teknikudvalget ikke. Derfor faldt sagen i går på Bygge- og Teknikudvalgets møde, og derfor kunne den kapitalbevilling til centret på Vesterbrogade ikke behandles i går aftes.

At man så vælger at lave et ændringsforslag, der indstiller en alternativ placering, er en anden sag, og så kommer første placering i spil igen.

Til Lars Rimfalk Jensen vil jeg sige, at det pirrer min hæmoridiske sans, at De Radikale pålægger Venstre at være konsekvente. Men så må jeg jo sige til De Radikales oplysning, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Venstre selvfølgelig tager udgangspunkt i den enkelte sag, og vi lytter selvfølgelig til de indsigelser, der er, de foretræder, der er, og vægter så, hvordan vi skal stemme i sagen.

Men man kan ikke bare som udgangspunkt sige, at fordi Venstre tager beboernes stilling i denne sag, så skal vi partout altid følge de indsigelser, som kommer i andre sager. Vi kigger selvfølgelig på det med åbne øjne.

Vi vil også godt pointere vigtigheden, som jeg har sagt før, at vi godt vil bakke op omkring etableringen af det her center. Havde der ikke været nogen alternativer, så havde vi også, om end noget nødtvungen, accepteret Vesterbrogade. Altså lad os for guds skyld få placeret det her center nu.

Så vil jeg sige til Lars Rimfalk Jensen, det bliver jeg simpelt hen nødt til at kommentere: At Socialdemokratiet holder gruppemøde, er ikke nødvendigvis et tegn på fleksibilitet, snarere en disciplinering.

Og så vil jeg opfordre alle civiliserede og disciplinerede medlemmer af forsamlingen til virkelig at tænke sig om i denne sag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så vil jeg næsten invitere Tine Peters med til det næste socialdemokratiske gruppemøde.

A. Benhaddou (D): Til hr. Ole Hentzen må jeg da indrømme, at jeg erkender klart og blankt, at jeg ikke har oplevet alt i denne Borgerrepræsentation, det har jeg aldrig nogen sinde sagt. Jeg har meget at lære, så jeg står ikke og praler med noget som helst. Men jeg har bare troet, at vi respekterede i den her forsamling en enig beslutning i et udvalg. Det har jeg følt som en normal procedure, og det ser vi også gang på gang.

Kunne det tænkes f.eks., at vi, hvis der lægges en enstemmig beslutning fra Økonomiudvalget foran os på vores borde, så vil komme med et ændringsforslag lige pludselig for lige at gennemføre noget imod den beslutning, der er taget i Økonomiudvalget? Nej, det vil man ikke, fordi det er normalt, at man siger, at vi har fået udvalgsstyre, ergo har sagen været diskuteret i det enkelte udvalg.

Problemet i denne sag er, at til trods for at alle og enhver har vidst, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har besluttet sig for Vesterbrogade, alle simpelt hen, også borgerne ude på gaden, så går det lige pludselig op for vores bygge- og teknikborgmester i går, at det synes han ikke var en god beslutning, det vil han gerne ændre ved, og så bruger man ellers alt det krudt, man har i sig, for at overbevise flertallet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og man går oven i købet ind og begynder at skabe splid mellem dem, der har stemt for Vesterbrogade i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Det synes jeg ikke er smart. Det kalder jeg ikke, at det er fordi man respekterer et udvalgsstyre.

Jeg kan godt forstå, at der er visse medlemmer, der ikke kan følge med, fordi de ikke sidder i de enkelte udvalg, men der er det jo så vores pligt at indhente oplysninger, og jeg mener også, at vi kan nå at følge med, hvis vi gider. Problemet er bare, at de nye oplysninger kommer først bagefter og i sidste øjeblik, efter at vi har vedtaget enstemmigt, at der skal være et narkobehandlingscenter på Vesterbrogade.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Jeg er også lidt ked af, at vi nu her fra talerstolen begynder at referere fra private telefonsamtaler, det har jo ikke noget med det her at gøre. Det har noget at gøre med, at vi nu diskuterer, om der skal være et behandlingscenter på Vigerslev Allé eller på Vesterbrogade.

Jeg står fast på CD's vegne, jeg har stemt for Vesterbrogade. Det kan godt være, at der er kommet nye oplysninger, men det skulle de sateme være kommet med lidt før.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, at selv om klokken er 21.59.14, så er der ingen grund til at tale sådan ... (*Afbrydelse*). Nej, der er ingen grund til at indføre, skal vi sige debatten fra den rigtige arbejdsplads, som Mikkel Warming arbejder på. Vi har kørt 5 korte bemærkninger før, og Lars Jensen får ordet nu.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil starte med at svare Benhaddou.

Vi respekterer et enigt udvalg, det gør vi også i Det Radikale Venstre. Det gør vi, indtil der foreligger nye og bedre oplysninger; så er vi parate til at ændre opfattelse.

Vi sagde helt klart efter den indstilling, der var kommet, at Familie og Arbejdsmarkedet ønsker at få det sted. Det var en udmærket placering. Vi har på intet tidspunkt sat spørgsmålstegn ved placeringen, udvalget var enigt om det. Så fremkommer der nye oplysninger, og derfor er vi parate til at ændre vores opfattelse omkring sagerne.

Derfor synes jeg heller ikke, det er helt fair af Benhaddou at sige, at borgmester Søren Pind forsøger at skabe splid mellem medlemmerne af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Medlemmerne af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er ikke en gruppe. Medlemmerne af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget er forskellige personer, der kommer fra forskellige partier.

Der findes nogle partier, der drøfter det, når der kommer nye ting frem. Der findes også andre partier, der ikke drøfter det. Det har vi hørt, at Jens Johansen fra SF har forklaret. Når man er gået ind for en ting, så bliver man ved med at stå på det, og det bliver man ved med indtil den sidste afstemning, uanset hvad der ellers kommer frem. Det er det, der er forskellen.

Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget består af 11 politikere, som kommer fra forskellige partier, og derfor kan man ikke tage dem som en helhed.

Til Tine Peters vil jeg sige, at jeg synes, det lyder godt, at Venstre vil lytte, og at de vægter tingene. Det, der så bliver spændende, er jo, hvordan de vægter, om det er ud fra saglige argumenter, eller om det er ud fra antallet af klager, der kommer ind, om det er sådan en stor stak eller sådan en lille stak. Det bliver jo spændende at se, hvordan beboerprotester skal have indflydelse på Venstres politik fremover.

Så vil jeg slutte af med at sige til Louise Frevert: Vi står ved vores ord, og dermed skulle det så hedde, at vi i Det Radikale ikke stod ved vores ord. Vi har tværtimod netop hørt på de nye ting, der er kommet ind, og derfor har vi ændret mening. Vi synes, Vesterbrogade var en god løsning på det pågældende tidspunkt. Nu har vi en bedre løsning. Der er kommet nogle relevante oplysninger frem, som bl.a. økonomisk er bedre.

Derfor var jeg chokeret over, at Dansk Folkeparti vælger en løsning, der rent faktisk er meget, meget dyrere. Vi snakker ikke engang om det dobbelte; vi snakker om, at det er 8 mill. kr. dyrere. Jeg synes, at Dansk Folkeparti skulle svare på, hvorfor man vælger den dyreste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

løsning, en løsning, der er over 100 pct. dyrere, når man ellers ved, at Dansk Folkeparti kæmper meget for, at vi ikke skal rutte med skatteborgernes penge.

Endelig synes jeg, en af de ting, der måske også har været et problem i denne debat, er det stykke papir, der ligger om markedsværdien derude. Jeg kan godt forstå, at man har haft et stort problem i denne sag, fordi der underhånden har ligget et spørgsmål om: Skal der betales markedsværdi for den bygning på Vigerslev Allé? Jeg siger, at vi har et stykke papir, der tilkendegiver, at vi kun betaler for administrationslokaler og ikke for institutionslokaler. Det er det, jeg har fået at vide.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Noget siger mig, at vi ikke har hørt så mange nye argumenter den sidste halvanden time, og jeg kan også se på antallet af talere – det er Wallait Khan nu – at det lakker mod enden. En kort bemærkning på samme måde som Mikkel Warming før. Det bliver Mikkel Warming bagefter.

Wallait Khan (F): Jeg kan ikke forstå, at vi står så stejlt over for hinanden, fordi det, jeg har hørt i alle de taler, som er blevet holdt her, er, at vi jo er enige om mange, mange ting.

Først er vi enige om, at der er et problem, og det andet, vi er enige om, er, at der skal gøres en indsats. For det tredje er vi enige om, at problemets omfang er så stort, at Vesterbrogade 67 ikke kan være nok. Men de, der valgte Vesterbrogade 67, gjorde det, fordi det er et godt sted, fordi vi har brug for at have et rådgivningskontor eller et behandlingssted der, fordi der findes så mange narkomaner, og det er så centralt, at der er mange, der kan komme der. Jeg synes, det er fint, at vi tager det sted. Det har vi behandlet i udvalget, og vi er blevet enige om det.

Så når vi alle er enige om, at det ikke vil være nok, fordi problemets omfang er så stort, så synes jeg, det er godt nok, at man har snuppet den mulighed, at man også kan få andre lokaler, på Vigerslev Allé.

Hvorfor kan vi ikke acceptere det, når vores eneste bekymring, som jeg har hørt, er økonomi, hvor pengene vil komme fra, og hvordan vi vil klare det? Så jeg kan godt sige det, det har jeg hørt fra borgmester Winnie Larsen-Jensen, som siger, at vi kan klare det inden for samme budgetramme som til behandling af narkomaner.

Jeg kan ikke forstå, at vi alligevel er så sure på hinanden, og vi kan ikke forstå det. Jeg synes, vi kan tage de 2 steder, og vi kan gøre et fornuftigt stykke arbejde. Det er vigtigt at gøre den indsats, og den skal vi gøre. Med tiden vil det vise sig, om vi har brug for at have flere steder eller færre steder.

Mikkel Warming (Ø): Først til Benhaddou; så kan han jo svare med det samme for den sags skyld.

Hvis Økonomiudvalget kom med en enig indstilling, og der mellem det tidspunkt, den indstilling blev afgivet, og mødet i Borgerrepræsentationen fremkom nye oplysninger, ja, så ville vi da i hvert fald med glæde – det håber jeg også, de andre partier ville – diskutere: Var det nu fornuftigt at gøre det just på den måde, man på baggrund af de oplysninger, man havde engang, valgte at gøre? Det kaldes at have et så godt beslutningsgrundlag som overhovedet muligt. Det kaldes helt grundlæggende at tænke sig om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Det, der går op for os under udvalgsarbejdet i Bygge og Teknik, er, at man har undersøgt Vigerslev Allé 1 A, og det har Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen selv peget på kunne man ikke få. Jeg synes også, det er et problem, at vi ikke kunne få det, det er vi faktisk mange af os meget enige om. Man kunne ikke få det, da man bad om det.

Og så får vi at vide, at det er i spil, det skal jo rømmes. Jamen så ville vi da være skruphamrende kulrede, hvis vi ikke sagde: Jamen hvis vi har et sted, hvor der er masser af bøvl og ballade og måske klager til Naturklagenævnet og retssager hist op og kom hened og dårlig karma i det hele taget, og så har et andet sted, hvor der ikke er bøvl og ballade, og det i øvrigt kan bruges, det er velbeliggende, de har tidligere selv bedt om det, og nu kan de få det, så skulle vi da være idioter, hvis vi ikke gik ind og undersøgte, om det kunne lade sig gøre, og det har vi fået at vide, at det kunne. Vi har også, og det er så kommet i sidste øjeblik, fået at vide, at det oven i købet er billigere.

Det er altså sund fornuft, undskyld mig, så at vælge Vigerslev Allé 1 A som det sted, hvor det rådgivningscenter for stofafhængige skal ligge. Det er elementær sund fornuft, og længere er den sådan set ikke.

Så synes jeg, borgmester Winnie Larsen-Jensen er blevet umådelig tavs på det sidste. Bl.a. savner jeg og sikkert flere andre stadig et svar på, hvor de der 900 kr. pr. m², som det ville koste, egentlig kommer fra. Hvor kommer det tal fra? Kan vi snart få noget dokumentation, eller tør borgmesteren ikke gå op, fordi hun ikke har noget?

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Det er meget interessant, at Enhedslisten er blevet økonomisk ansvarlig, at de kan stå heroppe og tale om, at de vælger den ene løsning frem for den anden på grund af økonomi. Det er jo elegant samspil, vi ser her imellem det liberale Venstre og Enhedslisten, at de sammen begynder at tænke økonomisk på kommunens vegne.

Jeg vil så bare sige kort til Det Radikale Venstre, at enhver i denne sal ved, at det her der er tale om, om det skal være Vigerslev Allé eller Vesterbrogade, er et politisk spil, der har været ført siden i går, det ved alle.

Jeg ved samtidig, at man har forsøgt på fra tilhængerside at få Vigerslev Allé få alle midler, og så er det lige pludselig gået op i alt der her spil, at nu kan man få lokalerne på Vigerslev Allé fuldstændig gratis, bare fra den ene dag til den anden. Og så skal man forvente, at hvert enkelt medlem ændrer holdning.

Jeg synes, det er et større problem for Det Radikale Venstre, at de stemmer for Vesterbrogade og ændrer holdning på grund af, at de lige pludselig ved, at det på grund af et politisk magtspil bliver gjort gratis at leje sig ind på et sted i Vigerslev Allé.

Ole Hentzen (C): Jeg synes, Benhaddou har et lille problem ... (*A. Benhaddou: Nej*). Godt, jeg ændrer det. Han har et stort problem.

Benhaddou bliver ved at fremture, at lade som om det er enten-eller. Kunne vi ikke bare få Benhaddou til at læse det forslag, som han nu ligesom har lagt stemmer til, han vil stemme for. Det er ikke et enten-eller, Benhaddou, læs nu, hvad der står, og det er ikke så svært at kapore, uanset om det er kommet her sidst på aftenen. Det er altså kun disse 7-8 linier, så læs det nu, Benhaddou, det er ikke enten-eller.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Hvis man endelig skal sige, at Enhedslisten måske ikke altid har opført sig økonomisk særlig forsvarligt, så vil jeg gerne spørge Benhaddou, om han via den udvalgsbehandling, idet jeg ved, han er medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget – han var med på budgetseminaret, hvor jeg også var med, i hvert fald noget af tiden – føler, han med de beslutninger, han har været med til i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, har dækning for den sidste sætning, der står i ændringsforslaget, nemlig at man kan drive 2 rådgivningscentre eller ambulatorier for den samme ramme, som Benhaddou ligesom skal lægge stemmer til senere ved et budgetforlig.

Det er det, der står, Benhaddou. Der tages forskud på, at Benhaddou lægger stemme til inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget at skaffe dækning for at drive 2 centre i stedet for 1. Det kan Benhaddou ikke snakke sig ud af, for det er det, der står.

Derfor vender jeg tilbage til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens øverste politiske chef, altså borgmester Winnie Larsen-Jensen. Man kan vælge at gemme sig længe, og det kan selvfølgelig også være ubehageligt, det man skal gemme sig for. Men denne debat har nu kørt i så mange timer, uden at borgmesteren har følt anledning til at prøve at sætte nogle ting på plads.

Borgmesteren er den, der har fremturet med, at hun har en viden om, at det koster 900 kr. pr. m² på Vigerslev Allé. Forsamlingen ved de respektive partier har bedt om at få det verificeret ... (*Afbrydelse*). Vil Lubna Elahi være venlig at tie stille? Tak.

De 900 kr. er ikke blevet verificeret her fra denne talerstol. Ingen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har bekræftet, at der på noget tidspunkt har været nævnt 900 kr. vedrørende Vigerslev Allé, heller ikke Benhaddou som medlem af udvalget. Han har heller aldrig hørt om det, men han vil måske gå op og påstå, at han har. Så har vi fået det frem.

Borgmesteren har ikke, og ingen fra udvalget har heller gået op og fortalt, hvad de forstår ved, at man inden for den samme økonomiske ramme kan drive 2 centre. Er det daginstitutionspriserne, er det Sundholm, er det de hjemløse, som jeg jo ved står Dansk Folkeparti så nær, så man næsten må græde en gang imellem, når denne sag er på dagsordenen? Eller er det dagpasningsgarantien, som nu uigenkaldeligt forsvinder?

Man nægter at svare på det, man sidder og lukker sig inde i et tomt forslag, men det har jo, sådan som ordlyden er, de konsekvenser, vi her snakker om. For man ønsker vel ikke at have et lejemål uden at benytte det til noget?

Borgmesteren har ikke svaret på, om der skal være ambulatorier et eller to steder, borgmesteren vil i det hele taget helst ikke svare på noget som helst ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... bare, at det er en aftale om et kommende budgetforlig, der er indgået med Dansk Folkeparti, at det nu også holder vand, når afstemningen kommer.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare sige til Ole Hentzen, at jeg har lært at læse dansk, og jeg behøver ikke at læse papiret 3-4 gange for at fatte det. Jeg ved udmærket godt, at det medfører visse udgifter, men jeg ved også, at når jeg har taget denne beslutning, så skal vi inden for vores budgetramme nok finde de penge, det skal vi nok forhandle om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Så jeg tør godt sige ja til det, vi skal nok finde penge. Ligesom visse partier vil finde penge til Kulturfabrikken, eller hvad de vil finde penge til, så skal vi nok finde pengene inden for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens budgetramme.

Det gælder det samme inden for alle områder. Vi kommer alle sammen med visse ønsker, og det skal vi bare finde penge til, og nu vil jeg være med til at stemme for det her, og det er så mit ansvar inden for mit udvalg at forsøge på at finde de penge. Det har jeg fuld tillid og tiltro til at vi gør.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k. Jeg er imponeret over, hvordan folk kan huske deres indlæg fra sidste runde og forrige runde igen og igen og igen. Ole Hentzen vil lige repetere, kan jeg se.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Vi vil selvfølgelig huske, at Benhaddou er villig til at lægge stemme til enhver udvidelse i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Men Benhaddou skylder forsamlingen at sige, om det er de hjemløse, eller om det er Sundholm, eller om det er daginstitutionspriserne, eller om det er dagpasningsgarantien, man vil skære i. Det synes jeg hører med.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Alene beskrivelsen af det tovtrækkeri, der har været rundt omkring i byen, rundt omkring i det distrikt, som skal være, og forsøget på at trække tiden, betyder jo, at vi ikke bruger ret mange penge på narkomanerne, for de står i kø for at komme i behandling ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... inden for den ramme, og det er også det, der ligger i forslaget, at pengene til et ambulatorium ud over rådgivningscentret naturligvis skal findes inden for narkorammen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutters – der lige må vente lidt, til Mikkel Warming har repeteret sin bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det er jo nødvendigt. Nu lykkedes det jo at lokke borgmesteren på talerstolen, og så vil jeg da for mit vedkommende tredje gang, der er sikkert andre, der har spurgt flere gange, de 900 kr., det ville koste ... (*Afbrydelse af borgmester Winnie Larsen-Jensen*). Nej, du har ej, og vi vil godt have noget dokumentation snart.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Hutters, der lovede at gå på talerstolen én gang i aften under dette møde.

Lars Hutters (L): Jeg vil ærligt indrømme, jeg havde allermest lyst til at gå hjem for lang tid siden. Fordi mage til optræden under det her dagsordenspunkt skal man vist lede meget lang tid efter.

Det er ikke en uvæsentlig beslutning, der skal træffes om lidt. Overborgmesteren har da selvfølgelig ret i, at der har været adskillige oppe og kan huske deres tidligere indlæg. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

jeg har i allerhøjeste grad bemærket, at man har spurgt hinanden om jeg ved ikke hvor mange forskellige ting, om økonomi og placering og hvad ved jeg. Jeg har ikke hørt svar på det, jeg har ikke hørt svar på det.

Hvis Borgerrepræsentationen skal – og det vil jeg så bare sige, så derfor gentager jeg altså også fra mit andet indlæg – træffe en beslutning, som de er fuldstændig enige i er gennemarbejdet, er besvaret og konsekvent, så mener jeg ikke, at det, der er foregået i aften under det her dagsordenspunkt, kan man sige er gennemarbejdet.

Jeg mener ikke, det er et argument, at man fra borgmesterens side siger, at det her haster. Javel haster det, men det kan jo heller ikke nytte noget, at man måske kommer til at træffe en beslutning, man så efterfølgende, hvis jeg skal opleve det her, som jeg har oplevet igen både under budgetdebat og hvad ved jeg, fordi så bliver det altså beklageligvis ikke en kvalificeret måde for vores mennesker, som har behov for den pågældende rådgivning på et narkocenter.

Så derfor vil jeg meget, meget, meget kraftigt anmode ikke mindst dem, som har spurgt adskillige gange i aften om, hvad økonomien er i det her og ikke har fået svar på det, de mener jeg ikke mindst bør støtte mig i, at det her skal have en fornuftig og relevant behandling i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget igen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det borgmester Søren Pind, og jeg beder om, at man holder koncentrationen lidt endnu.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg forstår godt forsamlingens træthed. Jeg vil dog alligevel sige én ting, og det er, at denne beslutning, og der har dog været nogle i de 5½ år, jeg har været medlem af forsamlingen, er den dårligst belyste, den mest usaglige, jeg har været med til at træffe.

Jeg hørte godt borgmester Winnie Larsen-Jensens tilråb fra salen om, at hun havde svaret på, hvor de tal, hun har postuleret, hun har fået fra andre forvaltninger, er kommet fra.

Det kan godt være, jeg har været uopmærksom under denne debat, for guderne skal vide, at den har været lang, men jeg har ikke hørt borgmesteren sige det.

Derfor synes jeg måske, at borgmester Winnie Larsen-Jensen for de tungnemmes skyld og i hvert fald for min skulle komme op og sætte de ting på plads, for det ville være ganske, ganske rart for alle parter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg skal høre, om der er nogen, der ligesom ikke har fået sagt det, de godt ville, fordi så er der en mulighed endnu. (*Ophold*). Det er der ikke.

Winnie Larsen-Jensen (A) stillede følgende ændringsforslag til sag 285/99: "Indstillingen tiltrædes, idet Borgerrepræsentationen pålægger Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen at fremkomme med forslag til anvendelse af faciliteterne på adressen Vigelev Alle 1 til supplerende behandlingstilbud for stofafhængige, således at de planlagte aktiviteter i rådgivningscenteret på Vesterbrogade 67 kan aflastes.

Udgifterne til indretning og drift af tilbudet på Vigerslev Alle 1 skal afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens budgetramme."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Lars Hutters (L) stillede forslag om, at sagerne og ændringsforslaget blev henvist til behandling i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 46 stemmer imod 1.

For stemte: L.

Imod stemte: A, F, Ø, O, C, B, P og D.

Undlod at stemme: V.

7 medlemmer begærede i henhold til forretningsordenens § 10, stk. 1 afstemningen over forslaget til beslutning (311/99) foretaget ved navneopråb.

Beslutningsforslaget blev forkastet 29 stemmer imod 20.

For stemte: Leslie Arentoft (V), Preben Bille-Brahe (V), Per Bregengaard (Ø), Jens Kjær Christensen (Ø), Rikke Fog-Møller (Ø), Bente Frost (V), Martin Geertsen (V), H. Thustrup Hansen (C), Grete Henius (C), Ole Hentzen (C), Lars Hutters (L), Lars Jensen (B), Morten Kabell (Ø), Naser Khader (B), Henrik Morgen (B), Bente Møller (Ø), Tine Peters (V), Søren Pind (V), Preben Poulsen (Ø) og Mikkel Warming (Ø).

Imod stemte: Jette Bergenholz Bautrup (A), A. Benhaddou (D), Winnie Berndtson (A), Hamid El Mousti (A), Lubna Elahi (A), Lars Engberg (A), Louise Frevert (O), Martin Günter (F), Preben Møller Hansen (P), Hellen Hedemann (F), Kaja Jacobsen (F), Jens Johansen (F), Wallait Khan (F), Bo Asmus Kjeldgaard (F), Marlene Krogh (F), Winnie Larsen-Jensen (A), Peter Martinussen (A), Jens Kramer Mikkelsen (A), Hanne Nielsen (A), Poul Nielsen (O), Johannes Nymark (A), Birthe Nødgaard (O), Sif Holst Pedersen (A), Bo Hindkjær Pedersen (O), Aage Pedersen (O), Karen Schmidt (A), Peter Skaarup (O), Battal Tanriverdi (A) og Charlotte Wieth-Klitgaard (F).

Undlod at stemme: Vagn Hindkjær Pedersen (O), Manja Sand (A), Karin Storgaard (A), Taner Yilmaz (A).

Indstillingen i sag 310/99 blev godkendt med 40 stemmer imod 9.

For stemte: A med undtagelse af 3 medlemmer (Taner Yilmaz, Manja Sand og Karin Storgaard), F, Ø, O med undtagelse af Vagn Hindkjær Pedersen, B, P, L og D.

Imod stemte: V og C.

Undlod at stemme: 3 medlemmer af A (Taner Yilmaz (A), Manja Sand (A) og Karin Storgaard (A) samt Vagn Hindkjær Pedersen (O).

Ændringsforslaget fra Winnie Larsen-Jensen (A) til sag 285/99 blev godkendt med 29 stemmer imod 19.

For stemte: A med undtagelse af 3 medlemmer (Taner Yilmaz, Manja Sand og Karin Storgaard), F, O med undtagelse af Vagn Hindkjær Pedersen, P og D.

Imod stemte: Ø, V, C og B.

Undlod at stemme: 3 medlemmer af A (Taner Yilmaz (A), Manja Sand (A) og Karin Storgaard (A) samt Vagn Hindkjær Pedersen (O) og Lars Hutters (L).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Indstillingen i sag 285/99 blev godkendt med 43 stemmer imod 9.

For stemte: A med undtagelse af Karin Storgaard, F, Ø, O, B, P, L og D.

Imod stemte: V og C.

Undlod at stemme: Karin Storgaard (A).

Enhedslisten - De Rød/Grønnes gruppe ønskede i henhold til forretningsordenens § 14, stk. 2 følgende bemærkning vedrørende sag 310/99 tilført beslutningsprotokollen: "Enhedslisten ønskede Rådgivningscenter Vest placeret på Vigerslev Alle 1A, men da et flertal forkastede denne fornuftige løsning, stemte Ø for lokalplandispensationen og kapitalbevillingen på Vesterbrogade 67,

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg henstiller meget, at man lige husker at høre bydelrådet i Kongens Enghave om sag 285/99. Det siger jeg bare.

Så er der ikke yderligere at forhandle nu, og i den udstrækning, vi ikke måtte ses, ønsker jeg alle en god sommer og ferie til dem, der skal have ferie.

Mødet sluttede kl. 22.35

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jens Kjær!

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil nemlig svare på nogle af de angreb, der kom fra den side.

Det handler ikke om, om man skal behandle narkomaner eller ej. Det handler om dårlig forvaltningsskik, det ved vi. Jeg mener reelt – og det er til Jens Johansen – ikke det handler om, at politikerne har handlet forkert undervejs. De har drypvis fået oplysninger frem, og efterhånden som politikerne har fået oplysningerne, så har de brugt deres hjerner og deres ræson og sagt: Jamen kan vi så ikke?

Jeg vil godt give et eksempel, der omhandler en SF'er, der er til stede og sidder nede på bænken der, da Thustrup Hansen nu ikke har været på talerstolen.

For mange måneder siden sagde formanden for Kultur- og Fritidsudvalget, at i øvrigt ville han godt meddele noget, det var vist under »Eventuelt«, at der også var kommet en henvendelse fra Familie- og Arbejdsmarkedet om noget nede i Hvide Kødby, det var noget med narkomaner. Han mente i øvrigt, at det ikke var særlig velegnet i forhold til leverpostejindustrien dernede og sådan noget, og så nikkede Martin Günter i øvrigt og sagde: Nå ja, men så er det også i orden.

Vi anede ingenting om noget som helst. Det var nemlig det, der skete, jeg har skrevet det ned. Det var ikke en sagsbehandling, det var ikke en sag, det var en meddelelse under »Eventuelt«.

Efterfølgende får jeg af mit medlem i Familie og Arbejdsmarkedet – det er når Jens Johansen nu refererer så venligt til, at vi ikke arbejder sammen åbenbart – at vide, at det var et voldsomt problem, at Kultur- og Fritidsforvaltningen sagde nej. Jeg ved ikke, om Kultur- og Fritidsforvaltningen har sagt nej. Hvis de har sagt nej, så er det i hvert fald i udgangspunktet altså fordi det politiske overhoved for forvaltningen har sagt nej via et meddelelsespunkt.

Min konklusion var så: Godt, vi rejser sagen og sætter den på dagsordenen. Da jeg så vil til at gøre det, får jeg at vide fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, at nu har det ingen interesse mere. Det ligger ganske mange måneder tilbage. Jeg tænker, der er ingen problemer med den sag, man har fundet en fornuftig løsning.

Jeg ved ikke, hvem der leger med hvem, men jeg mener i hvert fald, at forvaltningerne fremover også politisk må sikre sig, at alle bliver hørt og henvendt til, og at man ikke kun sender henvendelserne til borgmestrene, for det er jo der, den måske kikser, at man ikke får den reelle information. Så enkelt kan det problem løses.

Noget andet er, at hvad angår anvendelsen af Vigerslev Alle 1 synes jeg, det ville være forkert, hvis ikke alle oplysninger forelå for Borgerrepræsentationen, og husk, jeg støtter Vigerslev Alle 1. Det er et mægtigt kompleks, et meget, meget stort område. Det er en meget lille del, under 5 pct. af området ud mod Vigerslev Allé 1, der skal anvendes til rådgivningscenter.

Bagved ligger der nogle store halanlæg, som tidligere Teknisk Service besad. Der skal gøres noget ved det, hvis det skal bruges, det er kommunal ejendom. Der har været planer, men intet konkret, fordi der ingen økonomi er, det bliver dyrt. Det ville være et meget velegnet sted også at lave idrætsanlæg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Jeg vil bare sige nu, ikke fordi jeg vil ændre holdning, men for dog at fortælle Winnie Larsen og andre, at uanset hvordan vi placerer det, med de fremtidsvisioner, vi har for anlæg i byen, så vil vi komme i konflikter på den ene og på den anden måde.

Stadig væk, vi står over for 2 konkrete forslag. Jeg mener, det er ikke nogen kanin, der bliver trukket op af hatten, det er en rådden svamp. Man kan altså ikke handle efter sådan et sagsforløb på denne måde og komme uden en egentlig udvalgsbehandling med økonomi.

Jeg vil sige, hvis det blev praksis fremover, så skulle vi nok få det interessant hernede i salen, hvis man i virkeligheden kunne stille ændringsforslag til hvad som helst uden tilhørende udvalgsbehandling eller økonomi. Jeg vil bare sige, at hvis vi i Enhedslisten fremover skulle gøre det, så vil jeg ingen knubbede ord høre fra Socialdemokraternes side. Så kan man pludselig gøre denne slags ting.

Vi skal i udgangspunktet, det er min opfattelse, og vi er enige i, at der skal ske noget for narkomanerne, vælge, hvilket af disse 2 steder der skal være det rådgivningscenter, som er beskrevet af Familie og Arbejdsmarkedet, og som har været i fagudvalget. Det er det, valget består i i dag.

Efterfølgende, hvis så Familie og Arbejdsmarkedet, hvis det forhåbentlig ender med Vigerslev Allé 1, ønsker at bruge Vesterbrogade 67, ja, så må man jo fagligt behandle det. Og det måtte så være, hvis det er andet formål end det, vi er i gang med i øvrigt, at man skulle i gang med en ny naboorientering. Det ved vi jo ingenting om.

Men jeg vil stadig væk anbefale, at man vælger, og jeg skal ikke bruge ord om, hvorfor Vigerslev Allé 1 A er den bedste løsning.

Lars Engberg (A): Man kunne godt få det indtryk, når man hører på i hvert fald nogle af medlemmerne i Bygge- og Teknikudvalget – jeg tænker især på borgmester Søren Pind og til dels også Mikkil Warming – at der er en hel masse planlægningsmæssige overvejelser, der ligger til grund for, at man ikke kan gå ind for Vesterbrogade 67.

Jeg vil bare sige, at det er der ikke. Der er tale om, at der skal gives en dispensation til nogle etager, som i årevis har været brugt til erhverv, altså én slags kontor, og nu skal de så bruges til, jeg havde nær sagt en anden slags kontor. Det er en meget lille dispensation, og det er alt, hvad Bygge- og Teknikudvalget har med denne sag at gøre.

Jeg er i øvrigt enig i, hvad Ole Hentzen siger. Det er ikke den dispensation, der overhovedet er nogen problemer med, så den planlægningsmæssige side af sagen er der ikke nogen problemer i.

Men så er der alle de andre synspunkter, dem kan vi da heldigvis også som borgerrepræsentanter have en mening om. Jeg vil godt sige, at mit udgangspunkt for en stillingtagen i denne sag er, at behandling og rådgivning skal finde sted der, hvor narkomanerne er. Det kan ikke nytte noget, at man skal bede dem om at tage en 2-3 stationer med toget for at komme til behandling.

Jeg havde nær sagt, der skal ikke lægges hindringer i vejen for, at narkomanerne kan få så nem en adgang til behandling og rådgivning, når de nu endelig er blevet overtalt eller blevet motiveret til at gå i rådgivning og behandling. Det skal være, jeg havde nær sagt så nemt, som det overhovedet kan være.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Vi har haft en række foretræder i Bygge- og Teknikudvalget. Det drejede sig bestemt ikke kun om det planlægningsmæssige, men lad det ligge. En del af argumentationen var den sædvanlige, at det skal ikke ligge lige her, det er i øvrigt udmærket at have det, men det skal ikke ligge lige her. Det vil jeg sådan set ikke kommentere. Det har vi heller ikke været så meget inde på i aften, skal jeg skynde mig at sige.

Men der har også været udtrykt ved de mange foretræder en meget stor frygt for den forøgede kriminalitet, som et rådgivnings- og behandlingscenter vil medføre. Jeg kan slet ikke forstå synspunktet. Jamen jeg mener, kriminaliteten er der jo i forvejen, narkomanerne er der jo i forvejen. Jeg synes, man vender tingene på hovedet fra deres side, som er modstandere af Vesterbrogadeplaceringen. Det er ligesom om et rådgivningscenter forøget kriminaliteten. Det er ligesom om et rådgivningscenter belaster et kvarter.

Jeg ser det på den måde, at situationen er jo på Vesterbro den, at vi har narkomanerne, vi har masser af dem, vi har alt for mange af dem. Nu går vi så ind og placerer et rådgivningscenter og behandlingscenter lige præcis der, hvor problemerne er, der hvor narkomanerne er, og vi går ind og gør problemerne mindre, end de er i forvejen.

Naturligvis skal vi da løse problemerne der, hvor de er, og ikke 2 stationer længere henne ad jernbanen. Det er for mig fuldstændig kinesisk at sige, at vi har problemerne her, i hvert fald koncentrationen af narkoproblemerne her, og så sige, at behandlingen skal i øvrigt foregå herovre. Tingene skal selvfølgelig hænge sammen på den måde.

Winnie Berndtson (A): Det er bare en lille bemærkning til Mikkel Warming om det med at give dispensationer. Det at man ikke bare sådan kan dispensere fra lokalplaner, fordi i lokalplaner vedtaget ligger der borgernes garanti for, hvad der kan ske i det område.

Det lægger jo nogle interessante vinkler på f.eks. diskussionen om Folkets Park og andre steder, hvor det jo er Enhedslisten, der presser på for at ændre.

Men mit egentlige ærinde her er, at vi behøver ikke at gætte, hvad der sker, når man laver sådan nogle steder. Vi behøver faktisk ikke længere stå og gætte, fordi vi har faktisk gjort det før.

Da vi lavede distriktscentrene, væltede det ind med klager fra nervøse beboere, borgere, der var utrygge for deres børn på skolerne og alt muligt andet. Handelsstandsforeninger, der klagede over, at nu blev deres forretninger ribbet, og handelen gik ned.

Der er ingen klager over de steder i dag. Tværtom er der også ude i mit lokalområde, Brønshøj, nogle, som ikke ville have distriktscentret, læserbreve i avisen om, at man tog fejl, der er ikke problemer.

Jeg synes, det er pinligt, jeg synes, det er uforskammet, jeg synes, det er ynkeligt, når borgerrepræsentanter bidrager til den mistro og mistænkeliggørelse det er at stå her og snakke om stofhandel, sprøjter, tyveri, høje forsikringer, fald i ejendomspriser og jeg ved ikke hvad. Der er ingen klager.

Den dag, man har klager over vores behandlingssteder, så kan man komme herop og nævne dem, og indtil da synes jeg faktisk, man skulle lade være med at bidrage til myterne om, hvad der kan ske, for alle erfaringer viser, at det sker ikke.

Jeg synes bare det er så pinligt og så leflende, at man ikke vil erkende, at heldigvis er behandlingscentre faktisk noget, der hjælper.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige sige, at vi går til 2. runde nu.

Louise Frevert (O): Vi kommer jo vidt omkring her. Men jeg synes ikke, der egentlig er grund til for vores vedkommende at tærse langhalm, fordi der kommer da nogle opklarende momenter her indimellem.

Lad os nu se helt realistisk på denne sag. Vi startede ud med Vesterbrogade med 900 m². Så kommer forslaget med Vigerslev Allé, som er på lidt over 3.000 m². Det koster ikke noget, vi laver den om. Så pludselig har vi 2 steder.

I virkeligheden er det så smart nu, at vi i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har ventet i over halvandet år på at få faktisk 5 behandlingssteder, og nu vil vi være i stand til at få både et ambulatorium og et center. Faktisk tror jeg, vi skal til at være rigtig, rigtig glade nu, fordi vi kan få mange, mange flere narkomaner i behandling end først forventet.

Så jeg ser nu med fortrøstning på hele denne diskussion. Jeg tror ikke, at der vil blive de store problemer på Vesterbrogade, fordi vi skal jo se proportionelt på forholdet. Det vil sige, at det faktisk bliver et meget, meget lille center i forhold til det, der vil komme til at foregå ude på Vigerslev Allé.

Så jeg tror, vi skal være rigtig glade og rigtig fortrøstningsfulde og så hilse velkommen, at vi vil være i stand til at få flere narkomaner i behandling.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Nu kommer der så navn på, hvad det er for nogle faciliteter, man tænker på. Jeg undrer mig bare. I de papirer, jeg har fået, står der, at det ambulatorium, jeg går ud fra, Louise Frevert snakker om, er det, der skal rykke ind på Rudolph Berghs Hospital, som er grunden til, at man skal flytte det eksisterende rådgivningscenter ud på Vesterbrogade. Jeg vil bare gerne have opklaret, hvad det er for et ambulatorium, Louise Frevert snakker om.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Nu skal man måske undskylde Mikkel Warming, han sidder jo ikke i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og det medlem, som Enhedslisten har der, er desværre sygemeldt. Så i den anledning, Mikkel Warming, ellers ville jeg bede ham om under normale omstændigheder at spørge sin partifælle.

Det, der foregår på Rudolph Berghs Hospital i dag, er et traditionelt narkobehandlingscenter, som vi har haft dem før vi lavede den brugerrettede forvaltning. Den brugerrettede forvaltning implicerer, at også de sagsbehandlere, som sidder ude på lokalcentre, rykker sammen med det personale, som er på Rudolph Berghs i dag.

Det, jeg forestiller mig med det ændringsforslag, som jeg har stillet, er, at så kunne vi lave et ambulatorium, som vi har ledt efter i halvandet år, ude på Vigerslev Allé.

Men det er jo ikke planlagt, apropos Jens Kjær Christensen. Hvordan har Bygge- og Teknikforvaltningen og Bygge- og Teknikudvalget forestillet sig, at en kapitalbevilling skal se ud, og hvilke faciliteter og aktiviteter, hvilke åbningstider har Bygge- og Teknikudvalget forestillet sig, der skal ske i det der ambulatorium ude på Vigerslev Allé? Hvordan har man forbedret det i Bygge- og Teknikudvalget? Eller hvordan er det nu det er? Nå ja, Familie- og Ar-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

bejdsmarkedsudvalget har enigt indstillet, at det, der skal foregå på Vesterbrogade, ser sådan ud.

Så der er ingen planlægning fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen på Vigerslev Allé, for vi blev jo afvist ved porten, fordi der havde sat sig en flok parkeringsvagter.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg tror, borgmesteren hopper over, ikke bare hvor gærdet er lavest, men hvor der ingen gærde er.

Der ligger papirer fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen om, at Rudolph Berghs skal benyttes med det, man rømmer, til et ambulatorium. Nu kommer så borgmesteren og siger, at nu skal der bruges et ambulatorium på Vigerslev Allé.

Altså i borgmesterens første tale skulle det bruges til aflastning af Vesterbrogade 67, det står oven i købet på skrift, og på Vesterbrogade 67 har der på intet tidspunkt været tale om et ambulatorium. Så hvordan man nu kan aflaste Vesterbrogade 67 ved at tage ambulatoriet fra Vesterbrogade, som aldrig skulle have været der, og lægge det ude på Vigerslev Allé, er det rene idioti, borgmester.

Vær venlig at komme herop og bekræft, at forvaltningen har forlangt, at det øvrige, der skulle rømmes fra Rudolph Berghs, var med henblik på at udvide ambulatorievirksomheden på Rudolph Berghs.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen:** Det er nemlig rigtigt, Ole Hentzen. Men når nu man pludselig kan få et gratis lejemål på Vigerslev Allé, så vil vi da hellere have det.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg tager borgmesterens udtalelse som tegn på, at intet af det, der nu siges, overhovedet har været drøftet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. I Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget ligger det helt klart, at ambulatorievirksomheden skulle ligge på Rudolph Berghs, og det er selvfølgelig helt nye oplysninger, at nu rømmer Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget Rudolph Berghs, og det giver selvfølgelig en helt ny situation, for så vil det kunne benyttes til ganske andre ting.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen:** Jamen det er vel ikke så underligt, Ole Hentzen. Når der er chance for at stille ændringsforslag, når man 10 minutter over 3, hvor jeg får det papir i hånden, får at vide, at der pludselig ligger et gratis kommunalt lejemål på Vigerslev Allé, så må man da smede, mens jernet er varmt, og jeg kunne da ikke bede udvalget om at komme kvart over 3 for lige at drøfte det, vel?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Tine Peters, og jeg skal gøre Tine Peters opmærksom på, at der kun er 3 minutter til rådighed i denne talerunde, idet taletiden blev overskredet i sidste runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Tine Peters (V): Nu synes jeg ellers, at de korte bemærkninger gik hen og blev ret interessante.

Til Jens Johansen, -hannesen, eller er det Jens Johansen, vil jeg sige, at det jo ikke kun er narkomaner fra Vesterbro, og her kommer jeg også ind på Lars Engberg, som var oppe og sige, at vi skal placere rådgivningscentret der, hvor narkomanerne er. Jeg mener stadig væk, at det er en yderst central placering, når man lægger den på Vigerslev Allé.

Jeg er samtidig enig med Jens Kjær fra Enhedslisten i, at det ikke er en diskussion, om vi skal have et center eller ej. Der skal heller ikke være tvivl i nogens sind om, at Venstre finder det meget nødvendigt, at der bliver etableret et sådant center.

Til Winnie Berndtson vil jeg sige om uforskammethed, at jeg finder det meget forkasteligt, at man i Familie- og Arbejdsmarkedet behandler denne sag efter at have afprøvet andre, som har været mindre succesfulde, med henblik på en placering på Vesterbrogade. Den kommer så op i Bygge og Teknik, fordi der skal dispenseres fra lokalplanen. Det bliver forkastet i Bygge og Teknik. Familie- og Arbejdsmarkedets indstilling om kapitalbevillingen er vedvarende og kommer op her i salen.

Hele diskussionen omkring placeringen kommer til at handle om Vesterbrogade. Da der så bliver åbnet mulighed for en alternativ placering, som er blevet anbefalet af Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen før, på Vigerslev Allé 1, så er det uforkammet og forkasteligt, at Socialdemokratiet graver ud efter begge løsninger. Nu vil de have det hele, og det var også det, jeg var inde på i går, omkring parkeringspolitik. Overbudspolitik kalder jeg det bare, nu er vi så godt i gang, nu tager vi det hele.

Gå ud og forklar de beboere, hvorfor det skulle ligge der frem for på Vigerslev Allé 1, og gå så ud og forklar dem, at nu lægger vi noget på Vigerslev Allé 1, men vi tager også Vesterbrogade igen. Det er forargeligt, det mener jeg.

De penge, som skal bevilges her, og som ligger i Socialdemokratiets forslag, drejer sig om ungefær 20 mill. kr. Hellen Hedemann fra SF har sagt, at de midler, der bliver brugt i denne sag, naturligvis skal gå af de midler, der er afsat til narkomaner.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad Familie- og Arbejdsmarkedets budget for narkomaner er, hvad det driftsmæssige budget er, når man pludselig står med en udgift på 20 mill. kr. til etablering af de her ting. Kommer det ikke til at gå ud over børn i daginstitutioner og hjemløse? Det er mit spørgsmål.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Søren Pind, og Søren Pind har 4½ minut til rådighed.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg har et spørgsmål til borgmester Winnie Larsen-Jensen. Jeg vil godt have dokumenteret og fremvist og afklaret, hvem der har sagt og skrevet til borgmester Winnie Larsen-Jensen, at Vigerslev Allé 1 koster 900 kr. pr. m². Det har borgmesteren slynget ud i debatten, og så må det jo stå til troende, men jeg vil ikke desto mindre godt se det dokumenteret, for ellers er det ikke andet end det: En løst svævende påstand midt i en debat, hvor vi har et ganske klart notat fra Økonomiforvaltningen, der siger, at der er huslejevrihed.

Så et eller andet sted er der altså sket en graverende fejl, som åbenbart, medmindre borgmesteren kan dokumentere dette her, har medført alvorlige fejl i en bestemt forvaltning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Lige pludselig begynder Winnie Larsen-Jensen også at drøfte finansiering og alle mulige andre forhold på Vigerslev Allé. Men det er jo klart, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har jo selv i sit notat fastslået, at bebyggelsen er principielt velbeliggende til et rådgivningscenter. Det vil sige, at man kan bruge det. Hvorfor så begynde at hale alle mulige andre faktorer ind, de har jo netop været overvejet, fru Winnie Larsen-Jensen?

Så jeg må have en dokumentation for de 900 kr. pr. m². Får jeg ikke det, så står det ikke til troende.

Fru Louise Frevert, som nu tydeligt har tilkendegivet, hvor Dansk Folkeparti står i denne sag, siger, der har været manglende kommunikation. Må jeg først sige, at de 2 forvaltninger rent faktisk har indstillet det samme, så jeg mener ikke, der er noget at klandre forvaltningerne for, det er noget vrøvl, medmindre selvfølgelig fru Winnie Larsen-Jensen ikke kan dokumentere, at der ligger et krav om 900 kr. pr. m², for så er der et problem.

Hvad så hvis der har været et kommunikationsspørgsmål? Det er jo det, vi har udvalgene til. Netop fordi vi i Bygge- og Teknikudvalget var bekendt med, at Vigerslev Allé 1 blev ledig, netop fordi den kommunikation foregik, netop derfor var der en mulighed for at træffe en ny og rigtig beslutning. Så jeg kan ikke genkende de påstande, fru Louise Frevert bringer til torvs.

Så siger Louise Frevert, at det skal være i nærområdet. Jamen kære Louise Frevert, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har selv sagt, at det pågældende center ved Vigerslev Allé er principielt velbeliggende til et rådgivningscenter. Skal jeg forstå det sådan, at fru Louise Frevert ikke har tillid til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen? Er det sådan jeg skal forstå fru Louise Frevert?

Må jeg ikke oveni rette en ganske særlig appel til Dansk Folkeparti, for denne sag viser, at det er Dansk Folkeparti, der afgør, hvor udkommet er. Det er Dansk Folkepartis stemmer, der beslutter, hvor dette center skal ligge. De hidtidige udsagn, jeg har fået, er, at Dansk Folkeparti siger, at nu skal vi have 2 centre, og det til trods for at en placering på Vesterbrogade vil koste 14½ mill. kr., og det andet vil være gratis i husleje.

Nuvel, der vil være 5-6 mill. kr. at bruge til indretning. Men ikke nok med at man generer beboerne i lokalområdet, ikke nok med at man skal til at dispensere fra kommunens generelle regelsæt. Man træffer også en beslutning, der er alt, alt for belastende økonomisk. Det er ikke der, hvor jeg kender Dansk Folkeparti normalt.

Jeg stiller mig helt uforstående, hvis jeg har opfattet fru Louise Freverts udsagn rigtigt. Dansk Folkeparti er i aften nødt til at træde i karakter: Er man et borgerligt parti, der hjælper til med at træffe de rigtige og ansvarlige beslutninger økonomisk såvel som menneskeligt i denne kommune, eller render man bare alt efter hvad vej vinden blæser?

Jeg er opmærksom på, at min lampe blinker; må jeg bede om at få det trukket i næste runde? Tak.

Til Benhaddou, dette enmandsparti. Benhaddou siger om min forvaltning, Benhaddou sagde ordret, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har været presset af Bygge- og Teknikforvaltningen. Jeg vil godt vide, hvornår det er sket, jeg vil godt vide, hvor det er sket, for Bygge- og Teknikforvaltningen har indstillet nøjagtig det samme som Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen. Så Benhaddou må komme op og dokumentere sin påstand.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Jeg vil også sige til Benhaddou, at der ikke er nogen, der har sagt, der ikke skal være behandling, det er ikke sandt. Jeg vil sige til Benhaddou, at jeg er bekendt med, at han har sin egen mening – ja i halen på Socialdemokratiet.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg vil gerne over for de fortalere, der er for Vigerslev Allé, drage en anden faktor ind, som for mig heller ikke er uvæsentlig, og det er forsinkelsen af gennemførelsen af den brugerrettede forvaltning, som jeg var inde på.

Men det er også forsinkelsen af at tage de narkomaner, som rent faktisk heldigvis i større og større tal melder sig med ønske om behandling. Det er en ganske væsentlig forsinkelse, hvis man fortsætter drømmen om at gøre Vigerslev Allé til et rådgivningscenter som erstatning for Vesterbrogade 67.

De første oplysninger, vi fik, var, at det ikke kunne frigøres til november. Så ser jeg, at forslagsstillerne har sagt senest 1. oktober, dog gerne 1. september. Men alene det er jo også en væsentlig forsinkelse i forhold til de narkomaner, som gerne vil i behandling.

Som Jens Kjær var inde på det, er det fuldstændig rigtigt, at han har lavet sig selv en kamin. Der er overhovedet ikke belæg for at sige, hvad det vil koste at indrette, andet end et skøn. Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har ikke været inde, som vi har været inde på Vesterbrogade og kigget på det og lavet et egentligt projekt.

Derfor må jeg også sige til Bente Møller, at der er jo ikke noget egentligt projekt for Vigerslev Allé. Bygge- og Teknikudvalget – ikke -forvaltningen, skal jeg hilse og sige – jeg har også læst forvaltningens indstilling, og det er fuldstændig korrekt, den forholder sig til den dispensation, som sagen dybest set handler om.

Men Bygge- og Teknikudvalget går så ind og begynder at give gode råd til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, som jo i øvrigt som tidligere sagt fuldstændig enigt og uden mindretal indstiller denne sag som en rigtig og en god sag inklusive Enhedslistens medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Vi var rørende enige de 2 gange, vi drøftede sagen.

Jeg skal meget beklage, at Bygge- og Teknikudvalgets medlemmer ikke havde lyst til at møde Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer, så man kunne have fået raflet den sag af. Det er fuldstændig korrekt, som Jens Johansen sagde, at der er nogle partier, som har haft de samme holdninger i begge udvalg, men der er faktisk også nogle partier, som har valgt at splitte sig op på fagudvalgenes holdninger og så først her i aften prøve at kommunikere på tværs. Det synes jeg ikke klæder os som politikere.

Når Jens Kjær siger, at der er kommet drypvise oplysninger, så ved jeg ikke, hvad han henviser til. Jeg kender til behandlingen i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og der er ikke kommet drypvise oplysninger. Der er vedtaget en socialplan i første omgang som grundlag for den narkobehandling, som vi ønsker at praktisere her i byen. Efterfølgende er der truffet en beslutning om den brugerrettede forvaltning, og det er så den, man er ved at realisere.

Så de partier, der stiller sig op bag, at rådgivningscentret skal ligge på Vigerslev Allé, skal også være med til at påtage sig, at implementeringen af den brugerrettede forvaltning ude i de enkelte socialcentre ikke bare forsinker behandlingen af narkomaner. Det berører også alle mulige andre borgere, som skal have deres ydelser på lokalcentrene, fordi man ikke kan komme på plads med organiseringen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Det må man også påtage sig et medansvar for, når man i Bygge- og Teknikudvalget opfinder, at man er dygtigere til at finde den helt rigtige placering til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets opgaver. Og det var som sagt et enigt udvalg, der indstillede det.

Så var Søren Pind inde på økonomien. Mig bekendt har vi i denne kommune i Borgerrepræsentationen besluttet, at der skal opkræves markedsbestemt husleje i de kommunale ejendomme. Det er også det, som Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har opereret med, og markedslejen er omkring 800-900 kr. Derfra mit skøn.

Nu hører jeg så, at Bygge- og Teknikforvaltningen har fået forhandlet sig ned til en husleje på 400 kr. Det er jo rart at vide, og så kan jeg se i det notat, som Søren Pind har omtalt, at nu er det opereret ned til nul kroner. Det synes jeg er endnu mere rart at vide. Men det er klart, at den oplysning om, at det pludselig kan gøres uden leje, er ganske ny, som Søren Pind også sagde, den er ganske ny, den er dateret i dag, og som sagt bliver jeg gjort bekendt med den sidst på eftermiddagen.

Jens Kjær Christensen vændede sig over, at han ikke havde mit forslag skriftligt. Det ved jeg så, han har nu.

Der står, at man pålægger Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen at fremkomme med forslag til anvendelse af faciliteterne osv. Selvfølgelig kan man ikke på så kort tid udarbejde et egentligt forslag, men vi kan sige, det er en udmærket bygning med nogle udmærkede anvendelsesmuligheder. Men rent faktisk skal indholdet for mig at se diskuteres i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med senere forelæggelse for Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen, præcis som vi plejer.

Så det her er en idé til at gå i gang, hvis nu bygningen ligger der stor og pæn og ganske gratis.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Blot til borgmesterens bemærkning om Bygge- og Teknikudvalgets legen med troen på egne evner til at finde den rigtige placering.

Det tror jeg for så vidt heller ikke, at Bygge- og Teknikudvalget er fagligt kompetent til. Det var derfor, Bygge- og Teknikudvalget valgte en placering, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen selv har bedt om og selv finder velbeliggende.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg savner stadig borgmesterens dokumentation for, hvorfra det krav om en huslejebetaling på 900 kr. pr. m², som borgmesteren stod heroppe og sagde var det krav, der var stillet til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, er kommet.

A. Benhaddou (D): Endnu en gang skal jeg beklage bygge- og teknikborgmesteren. Endnu en gang beviser han CD's tvivl om, at han egentlig kunne være et borgerligt overborgmesteremne.

Det kom tilbage igen. Er det sådan, at CD aldrig nogen sinde må stemme med Socialdemokratiet? Er det forbudt? Så kan jeg da slet ikke forstå, at Venstre har indgået budgetforlig i 1999 med Socialdemokratiet. Så må de da have haft andre hensigter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

Til Bente Møller vil jeg bare sige, at jeg godt er klar over, at man kan blive presset i visse situationer som enmandsparti, det er meget normalt. Jeg synes bare, at det i en så vigtig sag og så følsom sag, som der er tale om i dette tilfælde omkring narkomaner, de laveste i vores samfund, er at spille hasard med en menneskegruppe, når der foregår et spil for galleriet mellem de pågældende partier.

Det er også rigtigt, hvad Jens Johansen sagde her fra talerstolen, at det faktisk er en beslutning, der er taget enstemmigt i udvalget. Det, der så sker, er, at da den kommer her i salen, så vil Borgerrepræsentationens medlemmer ændre beslutningen. Det er faktisk uhørt. Så hvis man kan sige om en borgmester, at hun hiver en kanin op af hatten, så må man da sige, at i dette tilfælde hiver hun en elefant op af hatten, nemlig at man kan forestille sig, at enstemmige beslutninger i Økonomiudvalget bliver modsagt her af Borgerrepræsentationens medlemmer. Det vil da være fuldstændig uhørt, men det gør man altså i dette tilfælde over for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Når man taler om kaniner og elefanter, så kan jeg også nævne flodheste, når man kan finde på fra den ene dag til den anden, at lige pludselig kan vi leje os gratis ind, og så forventer man, at medlemmer af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, som har stemt det ene, bare skal stemme noget andet.

Vi er altså ikke illoyale medlemmer her i Borgerrepræsentationen. Vi stemmer efter de oplysninger, vi har fået, og vi har ikke fået alle oplysninger.

Men der mener jeg så, det er fejlen fra modpartens side, fra Vigerslevtilhængernes. Enhver borger i København kan slå op, oven i købet hvis man bor i Jylland, og se, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har taget en enstemmig beslutning. Og der er egentlig ikke langt fra vores bygge- og teknikborgmesters kontor og over til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, hvis han føler, at Familie og Arbejdsmarkedet har taget en forkert beslutning, og så kunne man måske give os tid til at få de oplysninger og eventuelt ændre holdning.

Men CD stemmer efter sin overbevisning og også med Socialdemokratiet. Og det kunne jo godt være, jeg kunne stemme sammen med Venstre en anden gang.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Det er jeg glad for, at Benhaddou siger. Men jeg vil stadig væk sige, når nu de udsagn er fremkommet om Bygge- og Teknikforvaltningen, at det er en ganske alvorlig anklage, et medlem af Borgerrepræsentationen retter mod Bygge- og Teknikforvaltningens forvaltning – jeg må ikke sige, at det er min forvaltning, for Jens Johansen.

Benhaddou sagde, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen var blevet presset af Bygge- og Teknikforvaltningen. Jeg savner et svar på, hvornår det er sket og hvor, fordi er det sket, så vil jeg selvfølgelig sørge for, at tingene bliver bragt i orden.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Jeg beklager, hvis det er blevet misforstået. Selvfølgelig har vi ikke været decideret presset af Bygge og Teknik, men så er det fordi jeg har sagt det forkert.

Jeg har følt mig presset af bygge- og teknikborgmesteren, hvis det skal være, i går, og det er som medlem af et udvalg, og hvor jeg har taget en beslutning i et udvalg, og jeg vil fasthol-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Møde 17. juni 1999

(Ekstraordinært møde)

de min beslutning, fordi jeg ikke kunne overskue de nye oplysninger, der var kommet. Det var virkelig et pres, og det er det, jeg mener med det.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Altså der er et eller andet, jeg ikke kan forstå i Søren Pinds optræden, og det er, at Søren Pind konsekvent siger noget andet end det, Bygge- og Teknikforvaltningen indstiller og anbefaler, samtidig med at han forsøger at forsvare Bygge- og Teknikforvaltningen.

Der er bestemt ikke nogen, der har kritiseret Bygge- og Teknikforvaltningen for den indstilling, der er kommet. Den er helt klar, den stemmer vi for, det gør Benhaddou også.

Men jeg synes, at Søren Pinds optræden i denne sag er under al kritik.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Alle ved, at jeg har stor respekt for Jens Johansen. Men jeg vil sige, at når hr. Jens Johansen anfægter, at man på den ene side kan være politisk uenig med sin forvaltning, men på den anden side anstændigvis må gribe ind, når der fremkommer påstande om, at Bygge- og Teknikforvaltningen skulle have presset og anvendt det, man i lovgivningen kalder såkaldte dubiøse metoder, så synes jeg, man som borgmester for sit område skylder at efterprøve det og høre, om der er hold i påstandene.

Det var der ikke, og det tror jeg egentlig glæder både Jens Johansen og mig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Jens Johansen for en kort bemærkning, og der er endnu 6-7 stykker tilbage i 2. runde.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Hvis der er tale om dubiøse metoder, så synes jeg, at vi til fulde har fået dokumenteret, at det bestemt ikke er Bygge- og Teknikforvaltningen, der står for dem. Det er borgmesteren.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så skal man bare se i 3. runde, hvordan den ser ud. Lars Rimfalk Jensen – det er stadig væk midt i 2. runde.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil blot starte med at sige, at for Det Radikale Venstre er der ikke nogen adresse, der er for fin. Derfor kunne vi have sneget os uden om det her ved simpelt hen at sige, at Vigerslev Alle gik vi ind for. Men vi har sagt, og det vil vi fastholde, at vi synes faktisk, Vesterbrogade på det pågældende tidspunkt, hvor vi fik det forelagt, var en god løsning.

Tine Peters har været heroppe, der har været andre heroppe og snakke om, at det var en dårlig placering. Det var det ikke. Det var en placering, som var korrekt i forhold til det, som på det pågældende tidspunkt var muligt. Derfor er der ikke noget galt i, hvad der er sket.

Det Radikale Venstre ønsker ikke at blive skubbet rundt i manegen af, at der er nogle beboerprotester. Vi vil så bare håbe, at Venstre, efter at de i denne sag har ladet sig skubbe rundt i manegen af beboerprotester, husker i andre sager, hvor der er andre beboere, der kommer og